SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 118, ЧИСЛО 50, П'ЯТНИЦЯ, 16 ГРУДНЯ 2011 РОКУ 1893 Vol. 118, No. 50, FRIDAY, DECEMBER 16, 2011 $1.00

Юлію Тимошенко заарештували вдруге у в'язниці

КИЇВ. – Шевченківський районний суд Києва 8 грудня задовольнив подання слідчого Служби безпеки України про обрання стосовно Юлії Тимошенко, вже засудженої у „газовій справі", запобіжного заходу у вигляді утримання під вартою у зв'язку з розслідуванням справи корпорації „Єдині енерґетичні системи України" (ЄЕСУ).

Відповідне рішення суд ухвалив на виїзному засіданні, що проходило в Лук'янівському слідчому ізоляторі.

„Це маразм, і цей маразм був задоволений", – заявив захисник засудженої Сергій Власенко. За його словами, протягом всього судового засідання захист намагався пояснити, що Ю. Тимошенко не перебуває на волі. „Вони роблять дебілами весь український народ, роблячи такі речі. Вони роблять ідіотом кожного українця, – сказав С. Власенко. – Ця влада втратила гальма, ця влада буде йти до кінця, буде йти далі у своїх бажаннях, чи це стосується фізичного знищення Ю. Тимошенко, чи це стосується фізичного знищення кожного з нас".

Увечорі 7 грудня Уповноважена з прав людини Ніна Карпачова здійснила вже другу за останні два тижні візиту до Лук'янівської в'язниці, де зустрілася з Ю. Тимошенко.

„Влада свідомо реалізує сценарій вбивства провідника партії „Батьківщина" Ю. Тимошенко у слідчому ізоляторі", – йдеться у переданій УНІАН 13 грудня заяві партії „Батьківщина". Члени партії вважають, що підтвердженням цих намірів є заява керівника пенітенціярної служби про те, що Ю. Тимошенко повернуть до звичайної камери, оскільки вона „не докладає зусиль для свого одужання".

„Ми переконані, що замовлення на страту іде персонально від Віктора Януковича, – підкреслили в „Батьківщині". – Яких зусиль має докладати для свого одужання ув'язнена, якщо вона вже понад місяць не встає з ліжка, а отримує тільки знеболювальні засоби, та й то нереґулярно? Яким дивним чином може одужати хвора жінка без діягнози, без ліків і навіть без лікаря, якому вона довіряє?".

У „Батьківщині" наголошують, що отримати належне лікування Ю. Тимошенко зможе лише в умовах спеціялізованого медичного закладу поза межами в'язниці. У членів партії виникають серйозні підозри в намаганні фізичного знищення провідника опозиції.

Захист Ю. Тимошенко 13 грудня оскаржив її повторний арешт. Захисник Юрій Сухов заявив, що Апеляційний суд Києва 16 грудня розгляне скаргу на постанову суду щодо повторного арешту Ю. Тимошенко. *(УНІАН)*

КИЇВ. – Прихильники провідника партії „Батьківщина" Юлії Тимошенко провели 8 грудня під стінами Лук'янівського слідчого ізолятора акцію протесту проти рішення Шевченківського районного суду про повторний арешт Ю. Тимошенко у зв'язку з розслідуванням справи корпорації „Єдині енерґетичні системи України". *Фото: УНІАН*

У Чорногорії відкрито пам'ятник Тарасові Шевченкові

Пам'ятник Тарасові Шевченкові в Чорногорії. *Фото: УНІАН*

ПОДГОРИЦЯ, Чорногорія. – Пам'ятник Тарасові Шевченкові відкрито 9 грудня в міському парку „Крушевац" у рамках проєкту президентів двох країн з відкриття пам'ятників видатним діячам у Києві та Подгориці.

Пам'ятник відкрив прем'єр-міністер України Микола Азаров. „Сьогодні ми урочисто відкриваємо пам'ятник нашому Тарасові, як його називає більшість моїх співвітчизників. Не буде помилкою твердження, що Шевченко був тією зіркою, яка вказувала шлях для мільйонів українців під час референдуму про незалежність у грудні 1991 року", – сказав він. М. Азаров також зазначив, що відкриття пам'ятника Т. Шевченкові є свідченням поваги до поета з боку чорногорського народу.

Прем'єр зазначив, що незабаром у парку Політехнічного університету в Києві з'явиться пам'ятник великому поетові і державному діячеві Чорногорії Петрові Неґошеві (1813-1851, який боровся за незалежність Чорногорії від Туреччини і Австрії. „Сподіваюся, що незабаром ми запросимо на церемонію відкриття пам'ятника наших чорногорських друзів. Це є ще одним підтвердженням спільності наших народів", – підкреслив М. Азаров. *(УНІАН)*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Янукович зустрічався з Комісаром Евросоюзу

КИЇВ. — У Києві відбулася зустріч Президента Віктора Януковича з комісаром Евросоюзу з питань розширення і европейської політики сусідства Штефаном Фюле. Про це повідомила пресслужба Президента. В. Янукович привітав Ш. Фюле в Україні. Після цього журналістів попросили залишити залю. Еврокомісар прилетів в Україну 12 грудня і пробув у Києві до 13 грудня. Ш. Фюле під час своєї візити підтвердив, що бачився з Юлією Тимошенко. „Я був радий можливості приватної розмови з Ю. Тимошенко, поговорити з нею про її стан здоров'я і про розвиток її справи. Я повідомив їй про стурбованість ЕС щодо цього процесу, і запевнив її, що ми будемо продовжувати уважно стежити за її апеляцією і наполягатимемо на тому, щоб її права були дотримані, аби вона могла захищатися під час справедливого судового процесу". Комісар ЕС заявив про серйозну стурбованість Брюселю з приводу нещодавніх випадків вибіркового правосуддя в Україні, зокрема у випадку Ю. Тимошенко та інших. Він підкреслив, що метою його візити було підготування до зустрічі „Україна-ЕС", запланованої на 19 грудня. Він зустрівся з президентом України В. Януковичем, віце-прем'єром Андрієм Клюєвим і міністром закордонних справ Костянтином Грищенком. Ш. Фюле заявив про свою стурбованість щодо відсутности важливих для України реформ, зокрема у конституційній і судовій галузі. Крім того, Ш. Фюле обговорював економічні питання, серед них і забезпечення справедливої і ринкової ціни на газ для повного дотримання Україною своїх зобов'язань як члена Енерґетичного співтовариства. (*Бі-Бі-Сі*)

В. Янукович підписав закон про вибори до Верховної Ради

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович підписав Закон „Про вибори народних депутатів України", ухвалений Верховною Радою 17 листопада. Про це 8 грудня повідомив керівник Адміністрації Президента Сергій Льовочкін. Президент України вважає, що наступні парляментські вибори, які відбудуться відповідно до цього закону, будуть демократичними і засвідчать вільне волевиявлення українського народу. У новому законі встановлюється змішана система виборів (половина депутатів обирається за партійними списками, половина – в мажоритарних округах), підвищується прохідний бар'єр з 3 до 5 відс., забороняється участь у виборах бльоків партій. (*Радіо „Свобода"*)

Збитки „Нафтогазу" від дій Ю. Тимошенко вигадали

КИЇВ. — Національна акціонерна компанія (НАК) „Нафтогаз України" у 2009 році не зазнала збитків через дії Юлії Тимошенко, яка на той час очолювала український уряд. Про це 11 грудня повідомив колишній начальник управління претензійно-позовної роботи НАК „Нафтогаз України" Ігор Кость. „Ю.Тимошенко не завдавала збитків „Нафтогазу". Таких збитків у природі не існує. До нас звернулися слідчі Ґенеральної прокуратури, які назвали суму збитків і попросили погодити цю суму. У бухгальтерській звітності підприємства цих збитків немає", – сказав він. І. Кость також заявив, що його просили підтвердити ці збитки в суді, але він відмовився, за що його звільнили з посади півтора місяці тому. (*Радіо „Свобода"*)

БЮТ прийняла відставку голови фракції Івана Кириленка

КИЇВ. — Фракція Бльоку Юлії Тимошенко (БЮТ) прийняла резиґнацію голови фракції Івана Кириленка, повідомив 7 грудня опозиційний депутат Андрій Павловський. „На засіданні ми прийняли відставку Івана Кириленка, обрали нового керівника – Андрія Кожем'якіна. Це пов'язано з тим, що доводиться боротися зі злочинною за своєю суттю владою Віктора Януковича, а для цього потрібна людина, яка має досвід", – зазначив А. Павловський. Водночас він наголосив, що інформацію щодо подальшого алгоритму дій фракції „БЮТ-„Батьківщина" буде оприлюднено пізніше. 6 грудня голова фракції „БЮТ-„Батьківщина" Іван Кириленко зазначив, що їхня фракція готова підтримати непопулярні ініціятиви влади заради успішного процесу европейської інтеґрації України. (*„День"*)

Верховна Рада ратифікувала угоду з Европейською асоціяцією вільної торгівлі

КИЇВ. — Верховна Рада ратифікувала угоду про зону вільної торгівлі (ЗВТ) з Европейською асоціяцією вільної торгівлі. За прийняття в цілому законопроєкту проголосувало 263 депутати за мінімально необхідних 226 голосів. У пояснювальній записці до проєкту зазначається, що в прогнозному періоді 2012-2015 років у результаті введення цього режиму вільної торгівлі очікується збільшення надходжень у держбюджет на суму від 1.5 млн. грн. у 2012 році до 16.5 млн. грн. у 2015 році. Асоціяція поєднує Ісляндію, Ліхтенштайн, Норвегію і Швайцарію. Ініціятор законопроєкту – Президент Віктор Янукович. Нагадаємо, у липні 2010 року Україна створила зону вільної торгівлі з Европейською асоціяцією вільної торгівлі. (*„День"*)

У Донецьку знесли останній намет чорнобильців

ДОНЕЦЬК. — 11 грудня у Донецьку знесли останній намет протестувальників-чорнобильців. Як повідомив заступник начальника Донецького міського управління міліції Роман Романов, до зносу намету міліція стосунку не мала. „Міліції тут не було, ми тільки здійснювали охорону громадського порядку. Зносили комунальні служби", – повідомив він. Міліція втрутилася після того, як „протестувальники почали кричати про те, що їх б'ють, і працівники міліції були змушені зареаґувати". (*„Кореспондент"*)

Суд виніс вирок у справі пошкодження пам'ятника Сталінові

ЗАПОРІЖЖЯ. — 12 грудня суд виніс вирок стосовно членів „Тризуба", звинувачених у пошкодженні пам'ятника Йосифові Сталінові минулого року. Всі звинувачені отримали умовні терміни. Роман Хмара – три роки позбавлення волі з випробувальним терміном на три роки; Василь Абрамов – три роки позбавлення волі з випробувальним строком на три роки; Олексій Зануда – три роки позбавлення волі з випробувальним терміном у два роки; Юрій Пономаренко – три роки з випробувальним терміном на три роки; Віталій Вишнюк – обмеження волі на три роки з річним випробувальним терміном; Філіп Таран – обмеження волі на три роки з річним випробувальним терміном; Анатолій Онуфрійчук – два роки позбавлення волі з річним випробувальним терміном; Василь Лабайчук – два роки з річним випробувальним терміном; Едуард Андрющенко – два роки обмеження волі з випробувальним терміном на рік. Суд зобов'язав всіх під час випробувального терміну не виїжджати за межі України і постановив відшкодувати вартість пам'ятника – майже 110 тис. грн., але відхилив вимоги комуністів сплатити моральний збиток і витрати на встановлення і відкриття пам'ятника. Перед будівлею суду тривали два віча: комуністів і свободівців, які розділені шеренгою міліціонерів. Комуністи скандували: „За Родіну! За Сталіна! За нашу Побєду!". Свободівці скандували „Слава Україні!", „Слава нації!". (*„Кореспондент"*)

В. Литвин не має наміру об'єднуватися з Партією Реґіонів

КИЇВ. — 12 грудня провідник Народної партії, голова Верховної Ради Володимир Литвин заявив, що його партія буде самостійно йти на виборах 2012 року до Верховної Ради. „Я переконаний, що ми вже повинні перестати бути донорами інших партій. Період невизначености, пошуків свого місця, пошуку компромісу завершився. У нас має звучати твердий голос", – сказав В. Литвин на урочистому зібранні з нагоди 15-річчя партії. Крім того, В. Литвин заявив, що має намір розповісти про свої пляни щодо участи в парляментських виборах ближче до їх початку. „Я вже говорив щодо цього і скажу вкотре: я схиляюся до того, щоб вирішувати проблеми у міру їх надходження", – сказав В. Литвин, відповідаючи на питання, чи буде він на парляментських виборах 2012 року в мажоритарному окрузі. (*„Кореспондент"*)

Україна продала за кордон 7.3 млн. тонн зерна

КИЇВ. — Україна з початку року експортувала 7.3 млн. тонн зерна, що на 1.7 млн. тонн більше порівняно з показником на таку ж дату минулого року. Як повідомив 8 грудня заступник міністра аґрарної політики і продовольства Олександер Сень, станом на 7 грудня Україна експортувала 2.2 млн тонн пшениці та 1.8 млн. тонн ячменю. За його словами, за листопад Україна експортувала понад 2 млн. тонн зерна, причому половина експорту становить кукурудза. Станом на 1 грудня Україна намолотила 57 млн. тонн зерна в бункерній вазі, що на 37.4 відс. більше, ніж на аналогічну дату 2010 року (41.5 млн. тонн). Середня врожайність по країні становила 37.5 центнерів з гектара проти 28 центнерів з гектара в 2010 році. Намолот кукурудзи становить 21.2 млн. тонн проти 12 млн. тонн торік. Її середня врожайність – 62.6 центнерів з гектара , тоді як у 2010 – 45.8 центнерів з гектара. . (*„Газета по-українськи"*)

Б. Гаврилишина нагороджено орденом „За інтелектуальну відвагу"

ЛЬВІВ. — Богдан Гаврилишин, видатний економіст й громадський діяч, член Римського клюбу, голова Крайової Пластової Ради в Україні, співзасновник Міжнародного економічного форуму в Давосі, 11 грудня прибув до Львова, щоб прочитати студентам Львівської Політехніки лекцію „Україна і світ: проблеми й перспективи розвитку" та взяти участь у дискусії „Навіщо Україна – до 20-ої річниці референдуму", яку організували Український Католицький Університет (УКУ), Інститут історичних досліджень Львівського університету ім. Івана Франка та незалежний культурологічний часопис „Ї".

Б. Гаврилишин також узяв участь у традиційному святкуванні „Межа року", котре вже 11 років організовує часопис „Ї" (головний редактор Тарас Возняк), щоб вручити найдостойнішим орден Капітули журналу „Ї" „За інтелектуальну відвагу" та відзнаку „За добру справу".

Від 2001 року кавалерами ордена „За інтелектуальну відвагу" були історик Наталя Яковенко, академік Мирослав Попович, режисер Роман Віктюк, правозахисник Мирослав Маринович, композитор Валентин Сильвестров, ректор УКУ о. Борис Гудзяк, голова меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемільов, Архиєпископ Української Автокефальної Православної Церкви, науковець і письменник Ігор Ісіченко, голова комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони Анатолій Гриценко, перекладач Андрій Содомора.

Нагород 2011 року вдостоїлися Б. Гаврилишин та львівський графік і громадський діяч Богдан Сорока.

Відзнакою „Ї" „За добру справу" нагороджено головного редактора і співзасновника „Видавництва Старого Лева", дитячу письменницю Мар'яну Савку та музичного критика, мистецького керівника фестивалю сучасної музики „Оксамитна куртина" Анджея Хлопецького (Польща).

„Я з оптимізмом дивлюся в наше майбутнє, хоча розумію, якою жахливою є зараз ситуація, – звернувся до присутніх на церемонії „Межа року" Б. Гаврилишин. – А ще я вірю в доброту людей. Якщо ти віриш у це, елемент доброти стає сильнішим. І багато того, що мені вдалося зробити у світі, сталося лише завдяки цій вірі". (*„День"*)

На Союзівці відбувся 30-ий Крайовий Пластовий З'їзд

Заприсяження нового проводу Пласту в США на чолі з Христею Кохан (зліва). Фото: Рома Гадзевич

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – З 21 по 23 жовтня на Союзівці, оселі УНСоюзу, відбувся 30-ий Крайовий Пластовий З'їзд (КПЗ), який, згідно з традицією, проходить кожні два роки. Метою було прийняття резолюцій щодо діяльности Пласту та обрання нового проводу організації і членів Крайової Пластової Ради.

Під блакитним небом, під золотим листям в осінніх кетскільських горах зустрілися понад 100 пластунів-делеґатів з різних міст та пластових станиць і куренів, щоб обговорити свою діяльність та перспективи співпраці. На 30-му КПЗ також був присутній Начальний Пластун Любомир Романків.

У своєму слові він підкреслив важливу ролю пластової організації, що після 100 років від її заснування виказує далі силу і з'єднує пластову молодь. У серпні 2012 року відбудеться Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч з нагоди 100-ліття Пласту.

Після усного звіту голови Петра Ставничого учасники створили різні комісії – таборову, номінаційну, господарську та резолюційну, і дальші наради з'їзду відбувалися у комісіях – аж до спільної вечері в суботу увечері. Також відбулися ради „Скобиного Круга" та „Орлиного Круга", групи виховників пластової молоді, які провадять гуртками та куренями по станицях. Члени на тих радах обговорили новий новацький правильник, зацікавлення юнацтва, нові пластові вмілості, протокол підвищення юнацтва, пластові проби,та можливість отримати додаткові правильники та інші виховні матеріяли з пластової мережі (http://www.plastusa.org).

На святковій вечері пластуни оглядали знаменитий фото-монтаж з Міжкрайової Пластової Зустрічі на пластовій оселі „Вовча Тропа" влітку 2011 року. Фотографії переконували, що таборовики гарно, з користю для душі і тіла, провели час на цьому таборі.

На наступний термін була обрана нова Крайова Пластова Старшина (КПС). З'їзд закінчився заприсяженням новообраного проводу та побажаннями плідної праці. Головою КПС обрана Христя Кохан, першими заступником – Леся Лебедь, другим заступником – Катруся Долішна, крайовою коменданткою новацтва – Андрея Лебедь, крайовим комендантом юнацтва – Павло Яримович, референтом старшого пластунства – Стефан Ставничий, референтом сеньйорів – Ростик Слабіцький, діловодом господарки – Зоряна Ставнича, протоколярним секретарем – Ксеня Захарчук, кореспонденційним секретарем – Богдан Печеняк, діловодом преси – Катруся Стецик, діловодом новацьких вишколів – Маркіян Казанівський, діловодом юнацьких вишколів – Адя Ганкевич, діловодом тіловиховання – Оленка Борковська.

Катруся Стецик

Члени новообраної Крайової Пластової Старшини.

Відійшла на Вічну Ватру видатна журналістка, письменниця Уляна Старосольська

Св. п. Уляна Старосольська у різні роки життя.

4 грудня 2011 року у США на 100-му році життя відійшла на Вічну Ватру видатна пластунка, журналістка, письменниця, громадська діячка Уляна (Ляся) Старосольська.

Народилася вона 31 березня 1912 року в родині відомого адвоката Володимира Старосольського та піяністки і громадської діячки Дарії Шухевич.

У 1930 році закінчила гімназію, згодом – економічні студії та вищі курси журналістики у Познанському торговельному університеті.

Як і обох її старших братів, життя У. Старосольської було тісно зав'язане з Пластом. Юність її припала на часи розквіту Пласту в Галичині у 1920-их роках. Була курінною 33-го куреня ім. Ольги Кобилянської у Львові.

Після заборони Пласту у 1930 році У. Старосольська продовжувала діяльність у підпільному Пласті, а з часом стала однією з активісток 14-го куреня УУСП „Санітарки". Після заборони Пласту була коменданткою новацьких таборів на Остодорі, долучалася до організації таборів на „Соколі". У 1936-1939 рокахразом з братом Юрком редаґувала журнал „На сліді", що спирався на пластові засади.

З початком війни на долю родини Старосольських випали страшні випробування. Батька Володимира у 1939 році засудили на 10 років ув'язнення у Маріїнській в'язниці Сибіру, де й замордували голодом. Уляну з братом Ігорем та матір'ю заслали в Казахстан. Мати не витримала важких умов життя на засланні.

У 1946 році, під час репатріяції колишніх громадян Польщі, друзі-поляки допомогли У. Старосольській переїхати з Казахстану до Польщі. А в 1967 році на запрошення старшого брата Юрія, що мешкав з родиною у Вашінґтоні, вона переїхала до США.

У. Старосольська багато років редаґувала й упорядковувала книжки українських письменників та поетів. Вона є автором спогадів „Розкажу Вам про Казахстан", збірки „Нариси, інтерв'ю, есеї".

Від 1972 до 1990 року У. Старосольська (літературне псевдо — Любович) була головним редактором журналу „Наше життя", часопису Союзу Українок Америки, до 64-го відділу якого належала. Від 1984 року була членом Пен-клубу, членом-кореспондентом НТШ. А у 1995 році стала членкою Спілки письменників України.

Свою пластову діяльність у діяспорі У. Старосольська відновила в курені „Ті, що греблі рвуть".

Від початків 1990-их років У. Старосольська втримувала тісний контакт з Україною, періодично відвідувала Львів, брала участь у відновленні Пласту в Україні.

Завдяки спільній праці У. Старосольської з братом Юрієм у США вийшло друком число „Вісника НТШ", де зібрано найповнішу інформацію про життя та діяльність Володимира Старосольського.

Попри проблеми з зором, У. Старосольська зуміла опрацювати рукописи та видати друком спогади брата Ігоря, який залишився в СРСР і пройшов через жорна большевицьких репресій.

На схилі літ У. Старосольська професійно впорядкувала пластовий спадок старшого брата, Начального Пластуна Ю. Старосольського, та передала його на зберігання в бібліотеки та пластові музеї. Їй пощастило діждатися встановлення меморіяльної дошки батькові В. Старосольському у Львові. 2004 року під час урочистого відкриття таблиці У. Старосольська востаннє відвідала рідне місто.

Через нелегку долю У. Старосольській так і не вдалося створити власну сім'ю, проте її добра душа та розумне слово, невпинна праця на благо України та української громади в діяспорі завжди приводили її до добрих людей різних поколінь, що не дозволяли їй почуватися самотньою.

Уляна Старосольська – це одна з тих постатей, що продемонстрували, як можна і потрібно залишатися пластуном протягом усього свого життя.

Вічная їй пам'ять!

Тарас Щепаняк,
Музей-архів пластового руху, Львів

АМЕРИКА І СВІТ

Останні частини армії США виходять з Іраку

БАГДАД, Ірак. — Після майже восьми років в Іраку більшість американського контингенту вже виведено з країни. Частини, що залишилися, мусять вийти з Іраку до 31 грудня цього року. База Адер розташована на іраксько-кувейтському кордоні. Саме туди завозять останні ґарнізони та обладнання, перед тим, як вони будуть відіслані в Кувейт. Разом з військовими Ірак залишають сотні цивільних, які обслуговували працю військових баз. Серед них є багато мешканців сусідніх з Іраком країн, Пакистану, Індії, Непалу. За даними Пентаґону, американці залишають в Іраку обладнання та матеріяльні цінності загальною вартістю у понад 200 млн. дол., зокрема сотні легкових та вантажних автомобілів. Перевезти ці машини у США коштуватиме дорожче, пояснюють в Пентаґоні. Колишні американські військові бази поступово передаються під контролю іракських сил безпеки. *(„Голос Америки")*

У США вшанували пам'ять загиблих під час нападу на Перл-Гарбор

ПЕРЛ-ГАРБОР, Гаваї. — 7 грудня США відзначили сумну 70-ту річницю нападу Японії на американські військово-морську та повітряну бази, розташовані в околицях Перл-Гарбора на Гавайських островах. Напад був здійснений вранці 7 грудня 1941 року за місцевим часом і став початком війни між Японією та США на Тихому океані. Заходи вшанування пам'яті загиблих під час атаки відбувалися по всій країні, однак, найбільша церемонія пройшла на тихоокеанському острові Оагу, де стався напад. 3,000 осіб зібралось біля меморіялу, спорудженого на рештках військового корабля „Арізона", на якому під час атаки загинуло 1,177 військових. У столичному Вашінґтоні відбулася церемонія покладання вінків до меморіялу Другої світової війни. У заяві з нагоди дня вшанування пам'яті загиблих Президент США Барак Обама зазначив, що мужність американських військовослужбовців, які змагались до останнього, стала прикладом для наступних поколінь. Напад японців на бази США у Перл-Гарборі не був спровокований з американської сторони. Під час акції затонуло чотири американських військових кораблі, було знищено кілька сотень бойових літаків і загинуло понад 2,400 військовослужбовців та цивільних. Це був найбільш руйнівний чужоземний напад на територію США до атак 11 вересня 2001 року. США оголосили війну Японії на наступний день після нападу на Перл-Гарбор, розпочавши свою участь у Другій світовій війні. *(„Голос Америки")*

Іран відкинув заклик США до повернення розвідувального літака

ТЕГРАН, Іран. — Іран заявив, що США повинні погодитись з наслідками того, що цього місяця на територію Ірану впав американський розвідувальний літак. Уряд Президента Барака Обами звернувся з офіційним проханням про повернення літака, але представник Міністерства закордонних справ Ірану Рамін Меґманпараст заявив 13 грудня, що США повинні насамперед вибачитись з приводу випадку. Іран передав скаргу до Організації Об'єднаних Націй з приводу випадку і повторив свою позицію, що Сполучені Штати порушили міжнародне право. Під час прес-конференції 13 грудня Президент Б. Обама відмовився коментувати те, що він назвав „справами розвідки, які є таємними". Однак, у повідомленнях інформаційних аґентств говориться, що літак, який побудовано на основі модерної технології літаків-невидимок, або непляновано увійшов в іранський повітряний простір з Афганістану, або вів розвідувальну акцію щодо іранської ядерної програми. *(„Голос Америки")*

Екс-губернатора штату Ілиной засуджено до 14 років тюрми

ЧИКАҐО. — Колишнього губернатора штату Ілиной Рода Блаґоєвича засуджено до 14 років позбавлення волі. Р. Блаґоєвич намагався продати звільнене крісло сенатора Барака Обами, яке звільнилося після того, як Б. Обаму у 2008 році було обрано на посаду Президента США. Таке рішення 7 грудня виніс суд міста Чикаґо. Саме там проводилися слухання у 18 інкримінованих Р. Блаґоєвичеві корупційних справах. Адвокати екс-губернатора 6 грудня вперше визнали, що Р. Блаґоєвич скоїв злочин. Втім, вони наполягали на найменшому покаранні, кажучи, що інших політиків у США також свого часу звинувачували у корупції, і вони відбували незначний термін покарання. Після винесення вироку екс-губернатор, здавалося, не міг повірити в сказані суддею слова. Адже перед засіданням він вибачився за скоєне і зізнався, що переступив закон, про що дуже жалкує. Суддя у відповідь заявив, що цінує вибачення Р. Блаґоєвича, але вони не полегшують вчинених ним злочинів. *(„Голос Америки")*

Канада оголосила про вихід з Кіотського протоколу

ОТАВА. — Канада офіційно оголосила про свій вихід з Кіотського протоколу, 13 грудня заявив міністер екології Пітер Кент. Кіотський протокол до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, що набув чинности у 2005 році, містить кількісні зобов'язання розвинених країн щодо зменшення викидів парникових газів. Канада, яка підписала протокол у 1997 році, не виконала зобов'язань: за оцінками експертів, з 1990 року замість зниження на 6 відс., обсяг викидів вуглекислого газу в країні зріс на 17-30 відс. „Як ми вже говорили, Кіото для Канади у минулому... Ми посилаємося на наше законне право офіційно вийти з Кіотського протоколу", – заявив 13 грудня в Отаві П. Кент, який щойно повернувся в Канаду після участи в переговорах ООН про зміну клімату в південноафриканському Дурбані. За словами П. Кента, рішення вийти з міжнародної угоди заощадить для уряду близько 14 млрд. дол. США, які в Канаді слід було виплатити як штрафи за перевищення квот викидів вуглекислого газу. Міністер зазначив, що в нинішній економічній ситуації у Канади не було іншого вибору. Перший період зобов'язань щодо протоколу закінчується 31 грудня 2012 року, і покищо розвиненим країнам і країнам, що розвиваються, не вдалося досягти згоди про новий кліматичний договір. *(„Кореспондент")*

Над штаб-квартирою ЮНЕСКО підняли палестинський прапор

ПАРИЖ. — Над штаб-квартирою ЮНЕСКО у Парижі 13 грудня вперше підняли прапор Палестини. Церемонію відвідав провідник палестинців Махмуд Абас. ЮНЕСКО прийняло Палестину у свій склад після голосування 31 жовтня. Після цього США, які виступали проти цього рішення, зупинили фінансування ЮНЕСКО. Нині палестинці також добиваються набуття повноправного членства в ООН, але Вашінґтон погрожує використати своє право вето. Раніше у США заявили, що Палестину можуть прийняти в ООН лише після врегулювання ізраїльсько-палестинського конфлікту. *(Радіо „Свобода")*

М. Ґорбачов закликає провести нові парляментські вибори

МОСКВА. — Екс-президент СРСР Михайло Ґорбачов 7 грудня заявив, що влада має скасувати результати виборів до Державної думи Росії, які відбулися 4 грудня, і провести нові. „Керівництво країни має визнати, що мали місце численні фальсифікації, і оголошені результати не відображають волю виборців... Тому я вважаю, що чинна влада має ухвалити лише одне рішення: анулювати результати виборів і провести нові", – заявив М. Ґорбачов. На його думку, „іґнорування громадської думки дискредитує владу і дестабілізує ситуацію". Заява з'явилася на тлі масових протестів у Росії, що розпочалися несподівано для влади. Опозиція заявила про численні фальсифікації на парляментських виборах 4 грудня і закликала росіян виходити на вулиці. За підсумками опрацювання 99.99 відс. протоколів, „Єдина Росія" набирає 49.3 відс. на виборах до Держдуми. 6 грудня у Москві пройшла маштабна акція протесту проти офіційних підсумків виборів до Держдуми Росії, в ході якої поліція затримала близько 600 її учасників. *(УНІАН)*

Б. Асад знову відкидає звинувачення у придушенні протестів

ДАМАСК, Сирія. — Президент Сирії Башар Асад 7 грудня в інтерв'ю американському телеканалові „ABC" знову заявив, що не давав наказів використовувати силу проти учасників антиурядових виступів. Раніше ООН оприлюднила дані, що з березня, коли в Сирії розпочалися масові протести з вимогою резиґнації Б. Асада, в країні загинули щонайменше 4,000 осіб. На думку Б. Асада, ця міжнародня організація не заслуговує на довіру. Водночас сирійський провідник відзначив, що співробітники сил безпеки припустилися деяких помилок. Запис інтерв'ю з'явився після того, як США оголосили про повернення до Дамаску свого Посла Роберта Форда. На день раніше за нього до Сирії повернувся французький посол. *(Радіо „Свобода")*

Університет шокований вбивством на кампусі

БЛАКСБУРҐ, Вірджінія. — Застреливши поліцейського, чоловік вкоротив собі віку так само, як і вбивця 32 осіб у 2007 році. Поліція штату Вірджинія 9 грудня повідомила, що чоловік, який напередодні вбив поліцейського на території Політехнічного університету Вірджинії, того ж дня покінчив життя самогубством. По обіді 8 грудня офіцер поліції зупинив для огляду автомобіль на території університетської автостоянки. До поліцейського, який на той час перебував у машині раптом наблизився сторонній чоловік та вистрілив у нього. Після нападу злочинець втік. Через 30 хвилин після нападу інший поліцейський помітив підозрілого чоловіка на відстані приблизно кілометра від місця нападу. Втративши його на деякий час з поля зору, поліцейський згодом знайшов його мертвим. Поруч з чоловіком лежала рушниця. Пізніше на території університету було знайдено рюкзак з одягом схожим на той, в який був одягнений чоловік, який вбив поліцейського на автовій стоянці. Встановлено, що вбивця не мав жодного зв'язку із убитим. Одразу після нападу університет було заблоковано з метою забезпечення безпеки учнів та пресоналу, а система попередження розіслала студентам SMS-повідомлення про загрозу. Попередження про ситуацію на кампусі також поширювались через соціяльну мережу „Twitter". Надзвичайні заходи безпеки в університеті було введено у відповідь на нищівну критику дій адміністрації університету у 2007 році, коли студент университету Вірджинії 23-річний Чо Сен Ху застрелив на території вишу 32 особи та поранив ще 25, після чого закінчив життя самогубством. 9 грудня в Політехнічному університеті відбулося запалення свічок на спогад про жертви 2007 року. *(„Голос Америки")*

В. Путін звинувачує США у підбурюванні до протестів у Росії

МОСКВА. — Прем'єр-міністер Росії Володимир Путін піддав США гострій критиці, звинувативши Вашінґтон у підбурюванні опозиції до протестів проти результатів нещодавніх парляментських виборів. У своєму виступі 8 грудня В. Путін сказав, що Державний секретар США Гіларі Клінтон „дала сиґнал" опозиціонерам. 6 грудня Г. Клінтон сказала, що парляментські вибори у Росії не були ані вільними, ані чесними і, що результати голосування викликають „серйозне занепокоєння". Тим часом у 99 містах Росії незадоволені виборами четвертий день поспіль виходять на вулиці. 6 грудня у столиці заарештовано понад 550 опозиційних протестувальників. *(„Голос Америки")*

ЮРІЙ ЛУЦЕНКО: ЛИСТИ З-ЗА ҐРАТ

1. „1991-ий дав усім нам шанс“

26 грудня виповниться рік від того дня, коли Служба безпеки України затримала колишнього міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. Наступного дня, 27 грудня 2010 року, Печерський суд Києва санкціонував арешт Ю. Луценка. Однак, хоч це судове рішення передбачало утримання Ю. Луценка під вартою тільки два місяці, він усе ще перебуває в тюрмі. Формальне звинувачення полягає в тому, нібито екс-міністер зловживав своїм службовим становищем.

Українські правозахисники сприйняли цей арешт, як один з багатьох фактів переслідування сьогоднішньою владою чільних діячів політичної опозиції, особливо тих, хто, як от Ю. Луценко, належить до найактивніших учасників Помаранчевої революції. Властиво, це є помста Президента Віктора Януковича за ганебну поразку у виборах 2004 року – та помста, котра дискредитує в очах демократичного світу і В. Януковича, і всю українську владу, і всю Україну.

Починаючи з цього числа, „Свобода“ подає уривки з тюремних листів Ю. Луценка – з цих, на жаль, характерних документів теперішньої доби в Україні.

Озираючись на минулі роки, вважаю, що найбільше шкоди Україні завдала теорія протиборства сходу і заходу України. У полоні цієї накинутої схеми ми наробили багато помилок. І я теж.

Тепер обидві половинки – квити: на зло одна одній вони по черзі обрали своїх недолугих вождів, які відверто плюнули людям у душу і вивернули їхні кишені.

Тож настав час переоцінки.

Я думаю, що Україна справді поділена, але за іншим, не мовно-історично-релігійним принципом. Уся історія України – у боротьбі європейської та азійської моделі держави і суспільства...

Це – наше цивілізаційне роздоріжжя: стати частиною Орди чи вперто битися за своє. Часто – без шансів на перемогу, але з почуттям гідности. У всі часи цей вибір між співпрацею і опором народжував героїв, які кров'ю і вірою штовхали криве колесо української історії...

Україна непокірних душ, що палали вогнем національної волі і людської гідности, жила у всі часи. Її рубали польською шаблею і царською сокирою, душили сталінським жахіттям Голодомору і комуністичною задухою духовного рабства. Найчастіше – і найболючіше – свої. Під кінець трагічного XX ст. здавалося, що ту непокірну Україну втоплено в крові, а згодом — у кухонному конформізмі.

Та 1991 рік дав усім нам шанс...

Слава Богу і нашим героям – у нас збереглися традиції Української і Західньо-Української народних республік та національна інтеліґенція. З цією свічкою і йшли навпомацки серед мороку пострадянського напівкладовища у невідому Европу.

Події 1991 та 2005 років показали, що автоматично замінити комуністичну традицію на демократичну модель не вдалося. Ступінь отруєння і еліт, і суспільства виявився значно більшим, ніж можна було уявити...

> *„Европейська Україна починається з кожного“.*

Масова ностальгія за авторитарним порядком, готовність обміняти свободу на ковбасу, небажання відкинути облудні імперські міти свідчать, що проблема національного відродження виявилася значно глибшою, ніж подолання опору „колишніх“. Хай як важко, але треба визнати, що тією чи іншою мірою ми всі винні в гріхові тоталітарної псевдокомуністичної практики, яка фізично й духовно нищила Україну. Гріх мовчазної згоди, як і гріх особистої участи, стосується, за поодинокими винятками, мільйонів українців. По собі знаю, як тяжко це усвідомити, але без визнання цього сумного історичного факту і каяття нам не подолати опору тієї рабської за своєю суттю моделі України як частини Орди.

Недостатньо проклинати Сталіна і його послідовників у Кремлі. Нерозумно всі проблеми перекладати на деформовану свідомість частини українського суспільства, що виросло в умовах вкраденої національної свободи та нищення особистости. Перш ніж повернути собі Україну, ми повинні повернути собі себе самих як нормальних, сучасних европейців з почуттям гідности та відповідальности за свій дім.

На мою думку, потрібно ухвалити загальнонаціональний Акт історичного покаяння і порозуміння заради майбутнього України. Його сенс – покласти край гріхові комунізму і законодавчо заборонити будь-яку пропаґанду та практику тоталітарного минулого...

У сьогоднішній Україні люди мають повне право на будь-які переконання – на жаль, навіть антиукраїнські. Але права управляти державою, нав'язувати продовження громадянської війни, породженої минулим, права далі калічити співвітчизників, та ще й за державний кошт, – їм давати не можна!

Сто разів має рацію Ліна Костенко – непокаране зло реґенерує себе! Моральний осуд і розкаяння мають припинити деґрадацію проєкту Европейської України...

Повторюся: проблема не у відмінностях сходу і заходу України. Традиції свободолюбства одеситів, харків'ян та дніпровців нічим не слабші за львівські та волинські. Просто одній частині України пощастило жити у просвіченій монархії від Львова до Венеції, де працювали українські школи, об'єктивні суди і обирали парлямент, іншій — довелося виживати в царській деспотії, де „від молдаванина до фіна на всіх язиках все мовчить, бо благоденствує“.

Географічно-політичні відмінності є в усіх великих европейських країнах — у Німеччині, Італії, Еспанії, Франції. Але в них є спільне бачення майбутнього. І у нас, в Україні, проблема полягає не в реґіональному протистоянні мов чи конфесій, а в антагонізмі двох моделей майбутнього – демократії і деспотії, конкуренції вільних людей і концтабору з „мудрим“ вождем.

Сьогодні цю різницю видно добре, як ніколи. Ми знову в глухому куті тоталітарного устрою. Останні події свідчать, що все навіть гірше, ніж за часів Леоніда Кучми.

Після останніх президентських виборів повзуча реставрація радянщини в одежах стабілізації перейшла від пам'ятників Сталінові і танців з червоними прапорами в необмежену владу кримінальної олігархії, яка використовує всі державні структури для придушення та пограбування суспільства...

Проте не варто впадати у відчай. Історія – мудрий учитель. Якось у спогадах Марка Поло я прочитав, що тогочасні (а це XIII ст.) китайські злочинці, настрахані жорстокими тортурами за порушення закону, носили з собою отруту, яку негайно ковтали при затриманні. Але й тодішні охоронці порядку знали про це і носили з собою собаче лайно, яке вправно запихали в горлянку затриманого злочинця, аби той відригнув отруту.

Спостерігаючи за В. Януковичем і його клептократами, дедалі біль-

(Закінчення на стор. 18)

Уточнення

У „Свободі“ 25 листопада у статті „Нова пожертва від Р. Василишина“ було повідомлено, що св. п. Володимира Василишин померла у вересні, тоді як вістка про її смерть у вересні прийшла до Канадського Інституту Українських Студій, звідки надійшла стаття. Св. п. В. Василишин відійшла у вічність 28 липня.

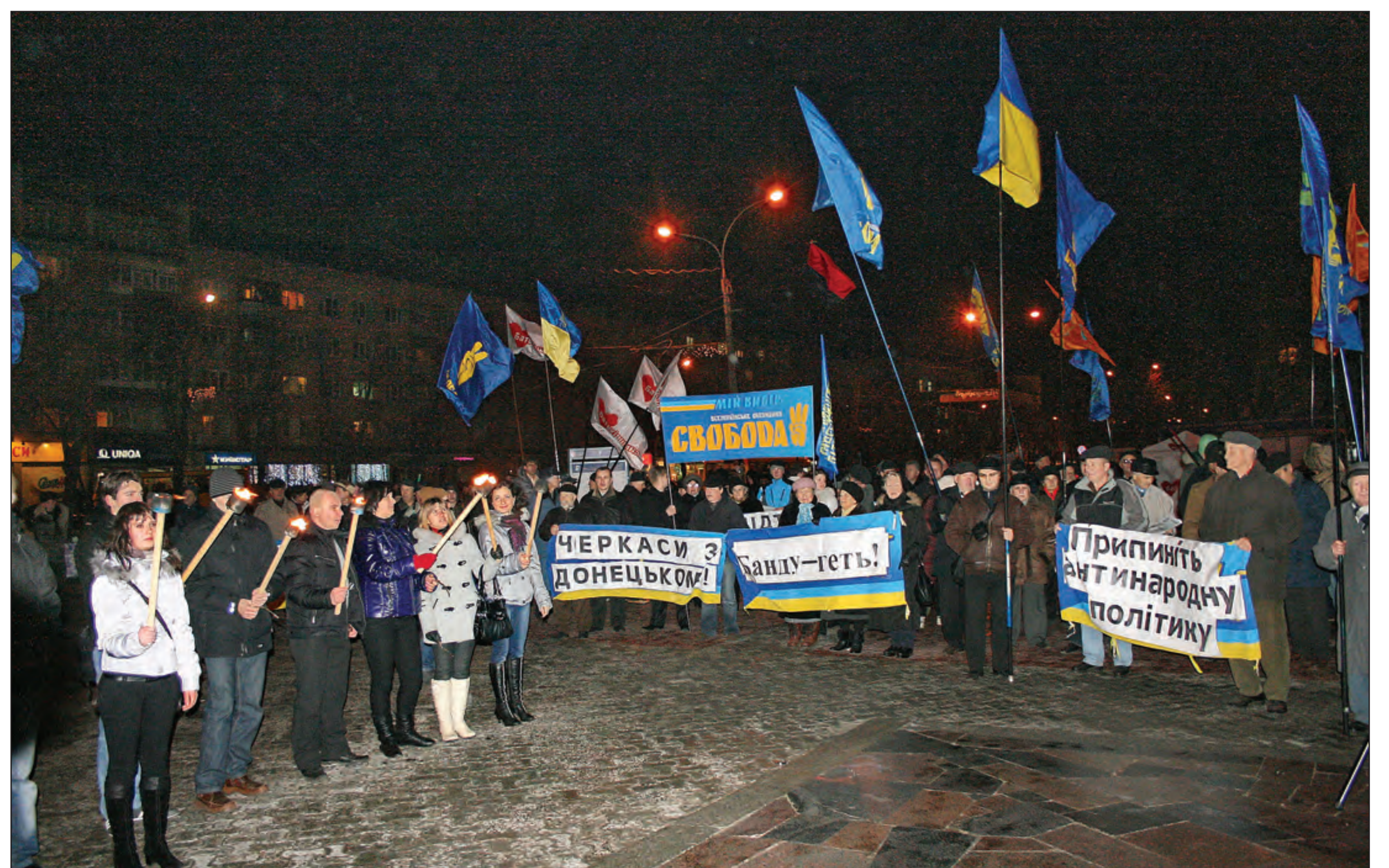
* * *

Підпис до світлини у статті „Яскравий приклад українства“, опублікованій 9 грудня, має бути: „Богдан Гаврилишин“.

* * *

Оскільки у статті Ганни Карась „Архів Ігоря Соневицького передано в Україну“ („Свобода“ з 11 листопада, ч. 45) не було подано повних імен діячів української музичної культури, то у двох випадках сталися помилки. Правильно слід читати: Осип Залеський, Остап Пицко.

Смолоскипна хода патріотів на знак протесту

ЧЕРКАСИ. – Місцеві осередки національно-патріотичних політичних партій та громадських організацій об'єдналися в спільну опозиційну раду і 1 грудня в центрі міста провели акцію протесту „Банду – геть!“. Акцію присвятили 20-річчю референдуму про незалежність України. Учасники протестів вимагали притягнення влади до відповідальности за погіршення соціяльно-економічного становища українців та придушення прав і свобод в Україні. Вулицями пройшла смолоскипна хода від пам'ятника Богданові Хмельницькому до пам'ятника Тарасові Шевченкові, там відбулося віче, де виступили представники опозиційних сил. *Фото: Олександер Костирко*

Чергова московська пастка

Не було б нам ні душно, ні зимно від того, що 18 листопада президенти Росії, Білорусі і Казахстану підписали в Кремлі Декларацію про Евразійський економічний союз, якби за цим утворенням не вгадувалося непереборне, просто таки маніячне бажання Москви повернути собі прямий вплив на значній частині колишнього совєтського простору. Яких тільки спроб вона не робила за ці 20 років після розпаду СРСР, починаючи зі Співдружности незалежних держав (1991) і продовжуючи так само лукавим Економічним союзом (1993), Митним союзом (1995), Евразійським економічним співтовариством (2000), Єдиним економічним простором (2003). Між іншим, цей „простір" ратифікувала і Верховна Рада, але його практичне значення дорівнює нулеві, як і значення всі інших неоімперських проєктів. Навіть гучно розрекламована „Союзна держава Росії і Білорусі" (1997) ні на крок не наблизила Мінськ до Москви.

Але після зфальсифікованих вислідів президентських виборів у грудні 2010 року і після грубих репресій проти опозиції, коли Европейський союз наглухо зачинив перед Олександром Лукашенком двері, йому нічого не залишається, як покладатися в зовнішній політиці лише на Москву.

А третій союзник, Казахстан, самою своєю історичною долею спонуканий сповідувати евразійство: у роки сталінських репресій в цю далеку і нещасну землю заслали сотні тисяч українців, й так ця азійська республіка стала напівевропейською.

Втім, казахи також хочуть залишитися на білому світі самими собою, тому тепер у Кремлі Президент Нурсултан Назарбаєв домігся, щоб назва „Евразійський союз" дістала істотне, як на його погляд, визначення: економічний. Російська сторона легко погодилася з цим додатком, бо що сьогодні є ефективнішим засобом пропаґанди, як не величезні, за словами російського прем'єра Володимира Путіна, економічні переваги нового союзу, котрий у близькій перспективі не поступатиметься Европейському союзові і стане одним з найвпливовіших полюсів у ґльобалізованому світі.

А тепер запитаймо себе, кому ця пропаґанда нового „світлого майбутнього" адресована. Київська газета „Дзеркало тижня" відповіла (2 грудня) на це запитання словами головного редактора московського журналу „Россія в ґлобальной політікє" Федора Лук'янова, який сказав, що „головна мета цього московського проєкту – залучення Києва в російське інтеґраційне поле". Газета нагадує про неодноразові і вповні відверті заяви В. Путіна та інших чільних російських політиків про те, що без України Евразійський економічний союз залишиться таким же безрезультатним утворенням, як усі попередні „співдружності" і „союзи".

Позиція Києва, принаймні для погляду ззовні, виглядає здоровою, орієнтованою на Европейський союз. Та добре було б, якби ця орієнтація була підкріплена такими ж глибокими переконаннями, що їх має західня українська діяспора. Вона вже давно збагнула сутність евразійства. Наша „Свобода" писала 19 листопада 1928 року: „Піснями про евразійство хочуть москалі заманити у свою клітку...".

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"		
Адміністратор	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень	Марійка Осціславська	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Тільки те твоє, що ти віддаєш...

...Отже, приступив той багатий юнак до Ісуса і каже: „Учителю, що мені робити, щоб успадкувати життя вічне?". Ісус відповів: „Заповіді знаєш – не вбивай, не чужолож, не кради, не свідчи неправдиво, не кривдь, шануй батька-матір". „Я все те дотримував змалку", – сказав юнак. Тоді Ісус подивився на хлопця з любов'ю і дав йому таку раду: „Одного тобі бракує – піди і продай усе, що маєш, роздай бідним, і будеш мати скарб на небі. А тоді приходь, бери свій хрест і йди за Мною". Але хлопець засмутився, бо був дуже багатий, і пішов, зажурений, геть...

А через багато-багато років – діялось це в Україні – прийшов до Ісуса інший юнак. Бо то завжди так – коли хтось, кого веде по житті почуття правди і справедливости, роздає усе, що має, своїм ближнім, то він це робить для Ісуса. І тим більше робить, коли багатство дістається йому з тяжкої щоденної праці.

Називався той хлопець Євген Чикаленко. Народився 9 грудня (за старим стилем) 1861 року, тобто у нинішні ювілейні дні все свідоме українство не просто має нагоду, а таки зобов'язане відкласти на хвилину всякі справи і низько вклонитися цій світлій постаті. Особливо пошановувана вона у західній українській діяспорі, і не тому, що Є. Чикаленко був одним з нас – вже від 1920 року жив поза Україною, в Австрії, відтак у Чехії, в Подєбрадах – а з глибшої, суттєвішої причини: то була людина ідеальних для діяспорних умов якостей – працьовитости і жертовности, тобто тих двох підстав, котрі давали українцям в різних західніх країнах можливість зберегти себе, свої традиції, створити паралельний з Україною варіянт матеріяльної культури і запевнити духовно-патріотичний зв'язок між українськими поколіннями.

Успадкувавши, по закінченні Харківського університету, великий маєток в рідних Перешорах на Херсонщині, сумлінно й ефективно ведений дідом і батьком, юний Є. Чикаленко перейняв від них також і їхнє сумління та аґрономічні вміння й дуже швидко довів господарство до взірцевого стану.

Але ще раніше, ніж прийшло до нього багатство, він уже знайшов сенс свого життя – бути потрібним Україні. Ще студентом їздив до Києва, щоб познайомитися з Миколою Лисенком, Володимиром Антоновичем, братами Тобілевичами та іншими членами „Старої Громади", став одним з них, одним з найактивніших, за що потрапив під постійний нагляд поліції.

Світ не без добрих людей, кожна країна має своїх видатних добродійників, але бути меценатом культурного українства, котре щойно там-сям, окремими островками, всупереч царським заборонам, відроджувалося – для цього потрібні були особливі доброта і щедрість – поєднані зі зрілими поглядами на світ, з глибокими переконаннями і мужністю. Це Є. Чикаленкові належить афористичний вислів: „Любити Україну треба не лише до глибини серця, але й до глибини кишені".

Меценатська діяльність однієї цієї людини складає цілу сторінку нашої національної історії кінця XIX-початку XX ст. Ось лише декілька рядків з цієї прекрасної сторінки: Є. Чикаленко виплачував гонорари за українські твори, вміщувані в журналі „Кієвская Старіна", зокрема за ті, що стосувалися історії України; при Науковому Товаристві ім. Шевченка у Львові заснував і утримував Фонд ім. Данила Мордовця для допомоги галицьким письменникам; фінансував Академічний Дім у Львові; спеціяльними стипендіями заохочував наддніпрянських студентів навчатися у Львові; утримував видання Революційної Української Партії „Селянин" у Львові і єдині, воістину будительські українські щоденні газети на Наддніпрянщині – „Громадська думка" і „Рада"; видав за свої гроші російсько-український словник Михайла Комарова-Уманця, твори Івана Франка, Михайла Коцюбинського, Архипа Тесленка, Володимира Винниченка та інших українських авторів, сам уклав і видав збірник „300 найкращих українських пісень".

А попри те все, як успішний управитель маєтку і аґроном написав і видав практичні поради у п'яти книгах – „Розмови про сельське хозяйство", своєрідну і, як на той час, вельми цінну сільськогосподарську енциклопедію.

І був надзвичайно скромною людиною. Дмитро Дорошенко, колишній міністер закордонних справ в уряді гетьмана Павла Скоропадського, пізніше – відомий український історик, який близько знав мецената, згадував про нього:

„Стоячи довший час не тільки в центрі організованого українського життя, але, властиво, керуючи ним, він ніколи ані в думці не мав грати першу ролю, виявляти себе провідником, наказувати й керувати: він вважав себе лише за першого слугу української справи... Ніщо не було так чуже й далеке його вдачі, як шукання вдячности і похвали. У нього була навіть якась хворблива відраза до людей, які говорили йому в вічі про його заслуги. Звичайно стриманий і спокійний, він в таких випадках зривався з місця, говорив різкі слова тим, хто його хвалив, виходив з хати, де велася розмова. І дуже рідко, та й то вже під кінець життя, коли людська невдячність або глупота занадто різко виявляли себе, давав він зрозуміти, що має заслуги перед рідним краєм...".

Коли Є. Чикаленко помер, наша „Свобода" писала у своїй редакційній статті (10 липня 1929 року):

„...Без стуку, без грюку, за тяжким плугом в поті свого чола прокладав він борозну за борозною на перелозі української національної ниви. Він не лише йшов сам за своїм плугом, але й других впрягав в український національний плуг або підштовхував їх та підтримував тих всіма засобами, хто знемагав та падав в борозні. Других будив зі сну і змушував виходити до оранки і сівби на національній ниві".

П.Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Табір „Бурштиновий“ поріднив молодь з різних областей України

„Ми діти заходу і сходу, ми діти одного народу...“ – ці слова з пісні пригадуються мені, коли я розглядаю світлини, що їх надіслала з міста Шахтарська Донецької області моя названа донька Валерія Карамишева.

Минулого серпня на південному березі Криму, у дитячій оздоровниці „Артек“, в таборі „Бурштиновий“, зустрілися діти з усієї України – з Тернополя, Житомира, Миколаєва, Одеси, Вінниці, Донбасу.

„До кінця таборування 27 серпня ми були уже, як рідні, – написала мені В. Карамишева. – І коли настала хвиля розставання, сліз не соромилися навіть хлопці. Першою сходинкою для знайомства стали танці. Танцювали і знайомилися. Потім був конкурс талантів, де таборовики поставили сценку „Діти-сироти“. Нелегко було змусити глядачів співчувати, плакати, переживати важку долю інших“.

Зворушила глядачів ця сценка не випадково, адже Валерія – сирота, її батьки трагічно загинули, коли дівчинці було два роки. Тепер їй вже 16. Її і брата Романа виховує сестра матері – Ельвіра. Молода жінка відмовилася від особистого заради осиротілих дітей. Вона й сама росла сиротою – батьки померли молодими. З її мамою Галиною я багато років працювала в донецькій газеті „Гірник“, добре знала цю гарну, шляхетну родину. Так сталося, що Ельвіра, Роман і Валерія тепер мої названі діти, яких я дуже люблю, якими пишаюся.

Путівку в „Артек“ Валерія одержала як нагороду у всеукраїнських музичних конкурсах піаністів „Бахмутська весна“ та ім. Сергія Прокоф’єва. Вона на відмінно закінчила українську середню школу в Шахтарську і вересень розпочала уже студенткою Донецького музичного училища.

Іринка Сидяга з села Великі Бірки Тернопільського району приїхала в „Артек“, коли написала наукову працю на тему кімнатного квітникарства і успішно захистила її в Малій Академії наук.

„Були у нас так звані інтелектуальні ігри, – пише Валерія, – в яких брав участь весь загін. В конкурсі „Славетна історія України“ наш табір „Бурштиновий“ випало представити мені. На всі сім запитань я відповіла правильно. Дякуючи цьому наш табір посів перше місце“.

Особливо приємно читати ці рядки, знаючи, що Валерія – росіянка за походженням. Україна – її рідна земля В загоні усі говорили тільки українською мовою, з якою моя названа донечка має оцінку „відмінно“.

Христина Жарій (зліва) і Валерія Карамишева подружилися в таборі.

Табір „Бурштиновий“ в кримському оздоровчому осередку „Артек“.

Надія Кучер,
Тернопіль

Діти прийшли до Музею Голодомору

В скорботні дні листопада кілька тисяч дітей відвідали експозицію новоствореного миргородського Музею Голодомору і схилили молоді голови у скорботі перед пам’яттю замордованих ровесників.

Музей відкрито на Личанці, передмісті Миргороду, де у 1930-их роках стояв так званий сталінський сиротинець, до якого звозили звідусіль старченят – дітей висланих до Сибіру селян, репресованих священиків, розстріляних чи замордованих учасників Визвольних змагань. Сиротинець був обснований колючим дротом і охоронявся червоноармійцями. Померлих дітей на березі річки Хорол присипали землею…

Цього року миргородські патріоти потурбувалися, щоб Музей і пам’ятні знаки при ньому відвідало якомога більше школярів і молоді – їм будувати Україну і вони мають знати її історію і її ворогів.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

Почесна варта школярів біля Музею Голодомору в Миргороді.

Кордони України були завжди

Нещодавно опубліковані результати опитника населення теперішньої Росії, за якими 60 відс. громадян цієї країни не вважають України закордонним краєм. Причин такого стану речей є багато, і хтозна, чи взагалі можливо російське суспільство від такого погляду щодо України відучити.

Про „єдність“ з Росією, Білоруссю та Україною говорять від часів Богдана Хмельницького, а Патріярх Кирило та й уся Російська Православна Церква, проповідує „триєдинствіє“ Русі з датою князювання в Києві Володимира Великого понад 1,000 років тому, тому кордон, мовляв, „не існує і не може існувати“.

Так воно виглядає з російської сторони, але з української сторони воно все-таки не так. В історичних відписах Переяславського договору (оригіналу якого ніде немає) згадується про митниці на кордонах гетьманату і Московії, як також скільки і за що належалося подорожнім купцям мита платити. Гетьманат існував від тих часів понад століття, і не треба б про ці кордони провести спеціяльне історичне дослідження, щоб це все відтворити.

Навіть після усунення останнього гетьмана Кирила Розумовського залишалась адміністративна одиниця під назвою Малоросійська колеґія“ та її територія, яка тоді називалася „Малоросією“ або „Південно-Західньою губернією“.

Що це все означало в адміністративно-керівничих термінах, історики знають це ліпше, ніж я, а також де і як пролягали кордони цієї територіяльної одиниці в сенсі докладних розмежувань між різними владними органами.

Мені дещо відомо з розповідей мого діда Бориса Фурсенка, який був державним радником („статним совєтніком“) у царській Росії з питань мікробіології та епідеміології і встановлював на території сучасної України нові в той час місцеві лябораторії і дослідчі станції.

Дід мені розповідав у 1939 році, коли він залишив мандрівне життя і став професором мікробіології та епідеміології в Київському ветеринарному інституті, що підопічний терен збігався з кордонами тодішньої Української РСР.

Тоді дошукувалися, щоб все це робилось Росією для того, щоб в майбутньому, тобто в наші сьогоднішні часи, дати Україні додатковий арґумент щодо її кордону.

Свого часу НКВД штемплювало літеру „у“ в пашпортах депортованих поза межі Української РСР засуджених на довголітній позареспубліканський побут, так що все це не треба забувати, особливо коли йде мова про цей нібито „неіснуючий“ кордон.

Не належить також забувати українсько-російських примусових кордонів, коли настав 1933 рок з його Голодомором і тисячі нещасних селян не могли ходити до російських сусідів, щоб випросити скоринку хліба.

Колись розповідали про індуського факіра, який побувавши в Радянському Союзі, повернувся звідтіля з переконанням, що світ стоїть на трьох слонах і кожний називається Володимир Ленін. Факір повернувся до Індії в переконанні, що порушення рівноваги будь-якого з цих трьох слонів означало б порушення стабільности космосу і світ міг би завалитися, так що жартувати з цими слонами і встановлювати між ними розмежування – означало б порушувати рівновагу всесвіту та існування людства. Насправді тих „слонів“ вже немає, а кордони усе ж існують.

Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиґен

Фільм „Три історії Галичини" будить думки і почуття

ЧИКАҐО. – 30 листопада голова Фундації українських студій Раїса Братків та голова Комітету містпобратимів „Чикаґо-Київ" Віра Еліяшевська, порадившись з викладачем катедри східньо-слов'янських студій Університету в Урбана-Шампейні д-ром Володимиром Чумаченком, запросили до університету на презентацію документального фільму „Три історії Галичини" його кінорежисера Ольгу Онишко.

До того дня цей фільм, створений О. Онишко та Сарою Фаргат, показували різні кінотеатри США, Канади, Німеччини, Англії, Франції та України.

Це фільм про те, як українці, поляки і євреї, опинившись між двома нацизмами, коричневим і червоним, ризикуючи життям, діяли так, як підказувала совість.

Після презентації стрічки американські студенти та викладачі, серед яких були болгари, серби, боснійці, македонці та представники інших національностей, з особливим зацікавленням аналізували кожен з трьох сюжетів, знаходячи подібність у колись почутій чи навіть пережитій історії. Професор-емерит Дмитро Штогрин сказав режисерові: „Я вважаю, що Ви зробили дуже добрий фільм. Нелегко говорити про минуле. Але, пізнаючи правду, кожен з нас робить для себе висновки і хоче бачити майбутнє кращим".

1 грудня прем'єра відбулася у театрі „Клавдія Касіді". Тут був повний аншлаг. Чикаґці позитивно сприйняли кіноматеріял, порадивши на майбутнє презентацію здійснювати через міжнародні кінофестифалі, що рівносильно найвищій оцінці глядацької авдиторії.

Бурхлива реакція окремих глядачів характеризує фільм як такий, що змушує думати, викликає емоції і навіть сльози. Особливо драстичними для українців, які пережили часи окупації і пам'ятають про сумнозвісну операцію „Вісла", є польсько-українські взаємини. Тоді, як один з глядачів польського походження не сприймав героїзму воїнів Української Повстанської Армії, інша глядачка радила показати цей фільм народам колишньої Югославії.

Учасники обговорення кінофільму „Три історії Галичини" (зліва) Дарка Ганкевич, Ксеня Ганкевич, д-р Мирон Куропась, президент литовського музею Стенлі Бальзекас, Ольга Онишко, Сара Фаргат, о. Мирон Панчук.

Ліванка С. Фаргат вважає, що представники різних націй однакові у своїй людяності: „Через монологи простих людей розкривається їх героїзм. Минуле Галичини переплетене з сьогоденням моєї Батьківщини".

Найбільше бажання львів'янки О. Онишко – щоб історія її Батьківщини була почутою, щоб пережите не повторювати і не переносити на площини конфліктів між народами – глядачі підтримали оплесками.

Продовження обговорення відбулося в Українському Національному Музеї 2 грудня. Тут відбувся громадський вечір „Багатомовна Галичина". Очолила організаційний комітет Ксеня Ганкевич. Представники української та литовської громад – історик д-р Мирон Куропась, психолог о. Мирон Панчук, президент литовського музею у Чикаго Стенлі Бальзекас, режисери О. Онишко і С. Фаргат відповідали на питання музейних глядачів.

Модератор зустрічі Дарка Ганкевич, представляючи гостей, зазначила, що в наш час важливо мати діялог між поколіннями.

Після перегляду одного з фраґментів, С. Бальзекас прокоментував: „Ми мусимо навчитися жити поза політикою, жити за власним сумлінням, сприймати людину не за акцентом, а за її діяннями, за її здібностями і посвятою суспільству, у якому вона живе".

Цікавими думками поділився о. М. Панчук відносно історії Арона Вайса, якого разом з іншими сімома євреями переховували та годували українка і полька у Бориславі, а згодом і сама родина А. Вайса рятувала від радянської влади українця, котрий служив у нацистів поліцаєм. Переживання за долю сусідів перемагали страх. „Я народжена на землі, яка горіла, і я горіла з нею", – словами Ольги Ільків промовляють герої УПА і тисячі тих, що віддали своє життя за незалежність України.

Симпатію викликає мудрість польського ксьондза, який відновлює забуті єврейські та українські могили на цвинтарях. Його одкровення сприймається як сповідь: „80-літня учителька розповіла мені про те, що вона не може зрозуміти, чому її учні, які сиділи за одною лавою, українець і поляк, змогли підняти один проти одного зброю. Мабуть, я їх погано вчила".

Автори зібрали 12 історій, відфільмували понад 300 годин. „Ми вибрали представників тих націй, які творили „цивілізацію Галичини", що, на жаль, була знищена після Другої світової війни", – говорила О. Онишко.

На переконання д-ра М. Куропася, молоде покоління в Україні готове шукати національного порозуміння, переступаючи через стереотипи, якими жило попереднє. „Вибоїсті дороги історії нагадують про наші втрати і про перемоги, яких ми ніколи не повинні соромитися. Це наша історія, і ми, українці, в ній. Такі, які ми є", – сказав д-р М. Куропась.

Документальна мелодрама закінчується епілогом: О. Ільків наспівує пісню Богдана Веселовського, студенти з Ізраїлю, яких привіз А. Вайс, танцюють навколо купальської ватри поблизу Унівського монастиря, ксьондз Бартмінський пише нові історії українсько-польського порозуміння для популярного серіялу „Плебанія".

Конструктивна критика, ділова розмова домінували цього вечора, єднаючи представників різних поколінь і різних націй.

Марія Климчак

Зліва: Ольга Онишко, Сара Фаргат, Віра Еліяшевська, голова Комітету „Чикаґо-Варшава" Тед Макаревич. *Фото: Марія Климчак*

Новини з Наукового Товариства ім. Шевченка

Постколоніяльний роман в Україні

НЮ-ЙОРК. – 12 листопада в будинку НТШ-А з доповіддю на тему „Український постколоніяльний роман: як скласти ціле з фраґментів?“ виступила доктор філологічних наук, член-кореспондент Національної Академії Наук України, завідувач відділу теорії літератури в Інституті літератури НАНУ ім. Тараса Шевченка Тамара Гундорова. Дослідження цієї теми входить до її наукової програми в Гарвардському університеті.

Під час доповіді слухачі мали змогу ознайомитися з ідеєю нової книжки д-ра Т. Гундорової „Транзитна культура“, яка незабаром побачить світ в Україні. У центрі уваги доповідачки були відомі й маловідомі тексти сучасних українських письменників (Оксани Забужко, Євгенії Кононенко, Олександра Ушкалова, Ірени Карпи), розглянуті під кутом зору переживання посттоталітарної і постколоніяльної травми.

На переконання д-ра Т. Гундорової, посттоталітарний досвід глибоко травматичний передусім для старшого покоління, яке здійснює переоцінку цінностей. Одночасно цей досвід особливо болісний і для молодшого покоління. Чому так? Тому що молодше покоління потрапляє у ситуацію бездомности, своєрідний світ „без батька“. Молодь спостерігає крах моральних та соціяльних ідеалів своїх батьків, зформованих і вихованих при соціялізмі.

Про такий болісний стан сиґналізує симптом „хворого тіла“ у творчості молодшої ґенерації українських письменників. Розчарування в соціяльних цінностях і втеча у віртуальність, алькоголізм, споживання наркотиків зафіксовані у творчості Серія Жадана, О. Ушкалова, І.Карпи, і ці явища свідчать про стан постколоніяльної бездомности. Говорять вони і про відчуття перерваности ґенерацій і своєрідний психоемоційний автизм, що його переживає посттоталітарний індивід.

Симптом „лузера“ співіснує в сучасній українській літературі з іншою тенденцією постколоніяльного письма – пошуками символічного Батька, котрий міг би стати центром нового канону і з’єднав би розірвані тоталітарним суспільством ґенерації в одну національну родову спільноту. Значною мірою це здійснюють авторки-жінки, що є особливою прикметою постколоніального письма. Загалом розрив поколінь і пошуки порозуміння між ними, а також вписування в національну та біографічну історію досвіду упівців, переоцінка шістдесятництва, яке поєднувало в собі не лише героїзм дисидентів, але і тихий спротив, – все це опорні теми в романі О. Забужко „Музей покинутих секретів“.

Ще один спосіб переоцінки батьківського спадку, що припадав на часи соціялізму, маємо у повісті „Ностальгія“ Євгенії Кононенко. Її персонажі повинні зрозуміти таємницю своїх батьків, які жили за радянських часів, оскільки ця таємниця робить дітей бранцями минулого. Погляд з майбутнього поєднаний з ностальгією за юністю, але пізнати радянське минуле – значить не виправдати, а відірватися від нього. Живий досвід покоління допомагає документалізувати минуле і таким чином допомагає відвоювати його в темного і абстрактного тотального часу, що сукупно позначається як соціялістичний період.

Д-р Тамара Гундорова під час доповіді в Науковому Товаристві ім. Шевченка в Нью-Йорку.

Доповідачі на конференції, присвяченій 200-літтю від народження Маркіяна Шашкевича, зліва: д-р Григорій Грабович, д-р Анна Процик і д-р Сергій Панько.

Ці та інші аспекти розкрила д-р Т. Гундорова в своїй доповіді. На різних прикладах вона показала, що і „лузерство“, і пошуки „батька“ є важливими темами постколоніяльного роману в сучасній українській літературі. Вони фіксують вихід з посттоталітарної травми, на яку покищо хворіє ціле українське суспільство.

Доповідь викликала жваву дискусію і порушила чимало питань, котрі звучать особливо актуально і в Україні, і тут, у Північній Америці.

Все глибше – про Маркіяна Шашкевича

НЮ-ЙОРК. – 3 грудня у будинку НТШ-А відбулася наукова конференція, присвячена 200-літтю від дня народження зачинателя національного української літератури в Галичині, речника відродження західньоукраїнських земель Маркіяна Шашкевича (1811-1843). Під час конференції були виголошені доповіді: „Маркіян Шашкевич і західньоукраїнське культурне і національне відродження“ (д-р Григорій Грабович, професор Гарвардського університету), „Маркіян Шашкевич на тлі політичної думки його доби“ (д-р Анна Процик, професор університету міста Нью-Йорк), „Мовознавчі погляди Маркіяна Шашкевича“ (д-р Сергій Панько, Наукова бібліотека НТШ-А).

На початку своєї доповіді д-р Г. Грабович відзначив, що постать М. Шашкевича є спільним символом національного відродження для всіх українців, незалежно від їхнього географічного та історичного коріння. Універсальний закон історії полягає в тому, що правом і обов’язком кожної нації є збереження і вшанування пам’яті своїх національних пророків. Одночасно з цим спадщина кожного видатного культурного діяча потребує всебічного наукового вивчення в контексті відповідної історичної епохи, – ствердив доповідач.

У першій третині XIX ст. української нації немов не існувало. З цього погляду у наступні 100 років зусиллями кількох поколінь патріотичної інтеліґенції відбувся швидкий перехід України з історичного небуття до загальноевропейського кола народів. Історична постать М. Шашкевича добре ілюструє цей шлях до самоствердження.

У подальшому викладі д-р Г. Грабович торкнувся оцінок діяльности М. Шашкевича у працях видатних культурних діячів минулої епохи, зокрема дотичних поглядів Івана Франка. На думку доповідача, підхід до ролі і місця М. Шашкевича в українському національному відродженні ще не завжди відповідає справжнім науковим потребам. Науковий дискурс нерідко підмінюється звичайним країнознавством, традиційним для Австро-Угорщини гімназіяльним „Heimatkunde“.

Тим часом 1837 рік став, за словами д-ра Г. Грабовича, переломним моментом в історії Східної Галичини, що особливо проявилося на тлі занепаду української духовности в Правобережній Україні. Російські царі на територію України дивилися лише як на завойовану країну, якій, в умовах духовного занепаду, бракувало критичної маси для самовиявлення. Доповідач прокоментував наслідки того, що власне українську тематику розвивали на той час переважно польські вчені, представники „української шоли“, і звичайно, під кутом зору інтересів польської провідної верстви. Відтак на подібний шлях стала і російська імперська наука.

Д-р А. Процик у своїй доповіді звернула увагу на політичну думку молодої інтеліґенції Східної Галичини у дні Шашкевича в контексті західньоевропейського революційного руху 1830-их років, тобто в добі демократично-ліберального націоналізму, відображеного у політичній програмі „Молодої Европи“. Доповідач зосередилася на зв’язках цього революційного центру посередництвом таких споріднених підпільних організацій, як Stovarzyszenie Ludu Polskiego чи Ruske Kolo, з греко-католицькою семінарією у Львові, зокрема тому, що якраз на цей аспект розвитку української політичної думки історики мало звертають увагу.

У доповіді наголошувалась підпільна діяльність професора філософії і теології а одночасно і префекта семінарії о. Миколи Гординського, який був заприязненим членом згаданих глибоко законспірованих організацій. Впливовий вихователь і педагог відповідав за поширення підпільної літератури, яка доплювала до Львова різними дорогами з Франції. Цю бібліотеку започаткував засновник „Молодої Европи“ Йосеф Мадзіні. Цей італійський політичний теоретик і підпільний діяч покладав велику надію на ролю слов’ян у майбутній революції поневолених народів і тому присвячував особливу увагу розвиткові підпільного руху у Східній Европі. З огляду на інтенсивність праці у цьому напрямку, в середовищі української інтеліґенції Галичини процес культурного і політичного відродження відбувся у той самий час.

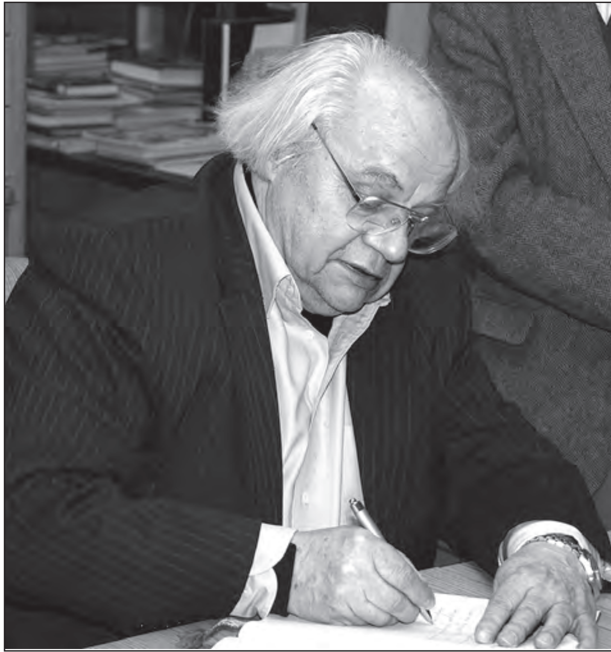
У поширенні підпільної літератури між українським населенням були активні і польські революціонери, зокрема Северин Ґощинський та Іґнацій Кульчинський. У стремлінні підготувати якнайширший ґрунт для майбутнього змагу за відновлення незалежної Польщі ці конспіратори сприяли відродженню української національної свідомости. Коли у 1839 році австрійська поліція розкрила широку мережу підпілля, поважне число семінаристів-священиків (М. Гординський, Теодор Кульчицький, Йосиф Охримович і цілий ряд інших) були суворо покарані австрійським судом.

Активним учасником цього підпільного руху, який діяв і у Львівській греко-католицькій семінарії у 1830-их роках, М. Шашкевич не був, але він жив і творив у середовищі під знаком цього ідеологічного напрямку. Д-р А. Процик докладно висвітлила питання, чому ідеї „Молодої Европи“ посередництвом „Молодої Польщі“ мали на М. Шашкевича, як і на його семінаристів-однодумців, визначальний вплив.

М. Шашкевичеві судилося зіграти видатну ролю у розвитку літературної української мови в умовах спольонізованого суспільного та церковного життя Східної Галичини його доби. Про це, наводячи промовисті приклади, говорив у своїй доповіді д-р С. Панько. Ще до появи в світ славнозвісної „Русалки Дністрової“ у полемічній брошурі-трактаті „Азбука чи абецадло“, яка вийшла польською мовою в Перемишлі у 1836 році, М. Шашкевич детально проаналізував спроби переведення української графіки на латинську основу, переконливо показав безпідставність розриву з віковою традицією

(Закінчення на стор. 16)

Іван Драч: „Я завжди намагаюся шукати позитиви і опиратися на них“

Іван Драч підписує книжки у Філядельфії.
Фото: УФА

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – В рамках відзначення 20-річчя Першогрудневого референдуму про державну незалежність України українська громада в США провела низку заходів. Серед них них були й зустрічі з Іваном Драчем – поетом, кіносценаристом, драматургом, державним і громадським діячем, співзасновником і першим головою Народного Руху.

У Філядельфії І. Драч перебував на запрошення Української Федерації Америки (УФА) та місцевого Осередку Наукового Товариства ім. Шевченка, що організували зустріч поета з громадою 2 грудня 2011 року у Ґалерії ім. Олександра Черника Українського Освітньо-Культурного Центру.

Відкриваючи зустріч, член Управи Української Федерації Америки Віра Андрейчик привітала І. Драча від імені філядельфійської української громади.

Ведучий програми академік Леонід Рудницький представив гостя, як історичну постать з притаманною йому динамікою духу та почуттям гумору, глибоко відданою українській культурі й щиро закоханою у свою землю.

Знайомство І. Драча з Філядельфією сягає 1966 року, коли він разом з Дмитром Павличком приїхав до Університету Ла Саль на запрошення Л. Рудницького та д-ра Мирослава Лабуньки.

Ведучий високо відзначив літературну та кінематографічну творчість поета-сучасника покоління дисидентів, зокрема його поему-трагедію „Ніж у сонці“ та вірш „Смерть Шевченка“. У літературному доробку І. Драча – численні збірки, найновіші серед яких: „Криниця для спраглих“, „Берло“, „Від Форуму до Форуму“, „Сивим конем“.

Відтак присутні мали змогу переглянути фільм, який висвітлює події в Україні напередодні референдуму 1991 року та президентських виборів.

Незабутні кадри закарбували момент внесення синьо-жовтого прапора до залі Верховної Ради України, аґітаційні кампанії українців діяспори, зокрема Уляни Мазуркевич, на Київщині, концерт на підтримку референдуму, оприлюднення результатів та визнання Української держави Польщею та Угорщиною, а передусім невимовне піднесення серед провідних українських діячів-творців Незалежности: І. Драча, Михайла Гориня, Д. Павличка, Левка Лук'яненка, Юрія Костенка та багатьох інших.

Як відомо, саме Рух, як жодна інша організація, був причетний до успіху референдуму 1

(Закінчення на стор. 11)

Благословили нового пастора Я. Курпіту

ЮНІОН, Ню-Джерзі. – 11 грудня в Українській євангельській церкві на щорічному святі відбулося благословення нового пастора Ярослава Курпіти зі Львова, який замінив померлого пастора Володимира Цибулю. Настановчу промову виголосив Єпископ Асамблей громад Божих штату Ню-Джерзі Карл Колеті. Він виконав церемонію інсталяції нового пастора у послуженні пасторів ряду євангельських церков. На церемонію були запрошені зі Львова батьки молодого пастора Надія і Ярослав Курпіти. На фото: Єпископ К. Колеті (праворуч) разом з пасторами і дияконами благословляє Я. Курпіту на пасторське служіння. Фото: Левко Хмельковський

СУМ провів ґала-маскараду на підтримку розбудови своєї оселі

НЮ-ЙОРК. – Дивовижний світ масок і вишуканих костюмів, переливи кольорів та звуки клясичних арій – все це стало чарівною атмосферою, створеною Спілкою Української Молоді Америки (СУМА) в ґала-маскараді 12 листопада, яка була проведена на підтримку Фонду капітальної розбудови оселі СУМА в Еленвілі, Ню-Йорк.

Незабутнє дійство відбулося на тлі романтичного декору концертної залі Українського Інституту Америки. Близько 150 сумівців різних поколінь та їхніх друзів зібралися, щоб вшанувати тих, хто заснував оселю в Еленвілі, розбудовував її, а також просто згадати старі добрі часи дитинства, проведеного в таборах з друзями, поділитися спогадами, які залишились про ті часи на все життя.

Співає соліст опери Стефан Шкафаровський.

Організаційний комітет маскаради (зліва): Лариса Грицик-Даненберґ, Тетяна Повзанюк, Дем’ян Щур, Аліся Шанон та голова комітету Уляна Блага.

Віддаючи шану засновникам оселі, довголітній сумівець Аскольд Лозинський у вступній промові відзначив їхню відданість та жертовність, завдяки чому оселя стала улюбленою домівкою для сімейного відпочинку, осередком культури, спорту та виховання багатьох поколінь сумівців. Це надбання накладає відповідальність на молодше покоління, щоб зберегти оселю та передати майбутнім поколінням у належному стані.

Окрасою вечора були музичні виступи. Соліст Метрополітен-Опери Стефан Шкафаровський, під музичний супровід Андрія Стасева (фортепіяно), виконав драматичні арії з опер „Дух опери“, „Фауст“ та „South Pacific“. Під мелодії Олі Фриз у супроводі А. Стасева пари закружляли в ритмах танґо. Пізніше публіку розважали молоді музиканти Роман Козіцький (фортепіяно) та Олена Доляк (віолончеля), які виконали твори сучасних композиторів.

Голова Крайової управи Спілки Української Молоді в Америці Андрій Бігун з дружиною Христею.

Маркіян Щур, один з гостей вечора, згадував про чудові часи таборування і разом з Оксаною Чабеняк закликав гостей до авкціону пожертвувань. Гості узяли участь у „тихому авкціоні“, в якому переможці отримали вавчери на відомі курорти відпочинку, пакети в ґольф-клюби, а також подарункові сертифікати у відомі ресторани Мангетену. Враховуючи, що середній вік гостей був 25-39 років, успіх всієї імпрези вселяє надію, що оселя СУМА в Еленвілі має гарне майбутнє.

Вечір закінчився сумівською традицією – єднанням рук під спів „Сумівських вогнів“ на тлі прозірок про розбудову оселі в Еленвілі, святкування урочистостей, фестивалів та таборування різних поколінь сумівців.

Творчий задум цього казкового вечора належить групі дружинників, які створили організаційний комітет, до якого увійшли Лариса Ґрицик-Даненберґ, Тетяна Повзанюк, Аліса Шанон, Дем’ян Щур на чолі з Уляною Благою. Захід відбувся при підтримці старшого юнацтва осередків Ню-Йорку та Йонкерсу, які відповідали за обслуговування гостей.

Протягом 50 років існування оселя в Еленвілі стала місцем таборування для багатьох тисяч дітей, за допомогою чого СУМА здійснює патріотичне виховання молоді, залучення її до української спадщини, мови та культури, даючи можливість юнакам та юначкам знайти друзів та набути досвіду спілкування, яке залишиться в пам’яті на довгі роки. Близько року тому розпочався збір фондів на реконструкцію дитячого табору та усієї інфраструктури, щоб зробити оселю привабливою в майбутньому. Щоб долучитися до добродійної акції та підтримати оселю в Еленвілі, можна зайти на вебсайт фонду: www.cym.org/us/ellenville/fundraising.

Уляна Блага,
голова Організаційного комітету
Віктор Курилик,
пресовий референт СУМА

Іван Драч...

(Закінчення зі стор. 10)

грудня 1991 року.

Аналізуючи 20 років існування України як суверенної держави, І. Драч порівняв пройдений нею шлях з досвідом країн Балтії та Кавказу, наголосив на необхідності залучення молоді до активної участи у політичному житті сучасної України.

І. Драч розповів про результати своєї діяльности у Комітеті гуманітарних справ в культурній та літературній сферах. У поставлених гостеві питаннях домінувала політична тематика: криза демократії, геноцид 1932-1933 років, українофобія міністра освіти Дмитра Табачника та відмова письменника Василя Шкляра від Шевченківської премії на знак протесту проти Табачникових проросійських реформ, псевдодіяльність уряду та влади, політичний курс Президента Віктора Януковича тощо.

Як підсумок, І. Драч зазначив: „Я роблю конкретні, реальні речі і завжди намагаюся шукати позитиви та опиратися на них“. У мистецькій частині вечора поет прочитав низку своїх віршів.

На закінчення, Ярослав Заліпський, голова Осередку НТШ у Філядельфії, подякував І. Драчеві за приїзд до Філядельфії, Леонідові Рудницькому – за ведення програми вечора, членам Управи Української Федерації Америки – за організацію зустрічі усім присутнім – за участь.

Того ж вечора відбулась зустріч І. Драча із Управою УФА за участю голови Управи Зені Черник, яка від імені Фундації висловила подяку поетові за його приїзд до Філядельфії.

Іван Драч та член Управи Української Федерації Америки Віра Андрейчик.

На святі виступив ансамбль „Лиман“

ВІЛЬМІНҐТОН, Делавер. – Парафія української католицької церкви св. Миколая 20 листопада святкувала День подяки. На свято були запрошені з сусідньої православної церкви свв. Петра і Павла. Для них приготували смачний обід з індика.

На святі виступив танцювальний молодіжний ансамбль „Лиман“ з Балтимору, Мериленд. На сцену вийшли 20 танцюристів шкільного віку, які виконали дуже гарно українські танці. Програма тривала понад годину. Найбільше сподобався глядачам танець з шаблями.

Юрій Кравчук

Товариство Українських Інженерів Америки,
Відділ у Філядельфії

щиро запрошує Вас на

58-ий Баль та Бенкет

з презентацією дебютанток

ВЕЧІРНІЙ ОДЯГ

Субота, 4 лютого 2012 р.

in Grand Ballroom of the Radisson Hotel
Old Lincoln Highway and US Route 1,
Trevose, Pennsylvania 19053.

Коктейл о 6-ій год. веч
Бенкет та Презентація
Дебютанток о 7-ій год.
Баль о 9-ій год.
Музика оркестри “Ворони”.

Вступ на бенкет та баль – 125 долярів від особи включає безплатні коктейлі (20% знижка до 100 долярів, якщо замовлення і оплата отримані до 14-го січня 2012 р.)

Вступ лише на баль–60 дол.
Студентські квитки на баль – 30 дол.

Для замовлення та додаткової інформації, просимо телефонувати до д-ра Петра Гевка: 610-277-1284;
е-пошта: hewka@verizon.net
Просимо висилати замовлення та оплату до:
Ukrainian Engineers’ Society of America
c/o Peter Hewka, 1606 Johnson Road,
Plymouth Meeting, PA 19462
Чеки просимо писати на:
Ukrainian Engineers’ Society of America.

Якщо бажаєте замовити кімнату в готелі просимо телефонувати: **215-638-830**0
При замовленні просимо згадати, що Ви будете на балю Українських Інженерів, оскільки готель відложив бльок кімнат за знижену ціну для гостей балю.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

буде висилати різдвяні привітання та малі посилки військовикам американцям-українцям, що служать своїй державі поза межами Америки.

Як і минулого року, звертаємось до громади подати нам імена (англійською мовою), адреси та відзначення наших українців-військовиків, щоб включити їх до наших привітань та молитов.

УНСоюз буде висилати вітання та посилки перед 25-им грудня 2011 р.

Name: ____________________
Rank: ____________________
Address: ____________________

Просимо вислати всі інформації до Головної Канцелярії

до 16 грудня 2011 р. на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
UNA National Organizer – Oksana Trytjak
2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 1-973-292-9800 x 3071

e-mail: oksanauna@comcast.net

NEW Car Loans

as low as
2.75% APR*
up to 5 yrs. financing

USED VEHICLES *as low as* **3.00%** APR*
Restrictions apply.
Membership requirements
up to 5 years financing
*Annual Percentage Rate

Анкета на Іпотеку – через Інтернет

Online Mortgage Application

- **Apply Online at www.rufcu.org 24/7.**
- **Start and finish your application anytime**
- **Sign-up for Rate Watch.**

We’ll email you when your requested rate becomes available.

$100 OFF Online Mortgage application FEE. Offer expires Dec. 31, 2011.

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Since 1953

877-968-7828
www.rufcu.org

facebook.com/UkrainianFCU

Rochester, NY: 585-544-9518 • Albany, NY: 518-266-0791 • Sacramento, CA: 916-721-1188
• Syracuse, NY: 315-471-4074 • Boston, MA: 781-493-6733 • Portland, OR: 503-774-1444

EQUAL HOUSING OPPORTUNITY

Українець та італієць – нові лавреати нагороди Фундації Антоновичів

Р. Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Добродійна фундація, яку 30 років тому заснували у Вашінґтоні Омелян і Тетяна Антоновичі, продовжує діяти, хоч самі фундатори вже відійшли від нас. Крім серйозних вкладів в культурні установи в Україні і в США, Фундація Антоновичів найбільш знана зі своїх щорічних нагород науковцям і письменникам які працюють в українській тематиці. Таких лавреатів Фундації вже 63 – в Україні, в Америці, в Польщі, і деякі з них уже померли.

В листопаді 2011 року лавреатами Фундації Антоновичів стали італійський і український вчені, які досліджували і публікували праці про Голодомор в Україні 1932-1933 років.

Теперішні керівники фундації вручили нагороди професорові Неаполітанського університету Андреа Ґраціозі і українському історикові, академікові Станіславові Кульчицькому 19 листопада в Посольстві України у Вашінґтоні. В той час у Вашінґтоні відбувся щорічний з'їзд славістів (колишньої Американської асоціяції сприяння славістичним студіям (AAASS), тепер – Асоціяції славістичних, східньоевропейських і евразійських студій (ASEEES). Обидва лавреати виступали з доповідями на сесії з’їзду, яку організувало Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці (НТШ-А).

Під час церемонії вручення нагород Фундації Антоновичів у Посольстві України, зліва: Роман Шпорлюк, Марта Богачевська-Хомяк, Андреа Ґраціозі, дружина Посла України Олександра Моцика Наталія Терлецька, Станіслав Кульчицький, Ігор Воєвідка, Тамара Гундорова, Роман Слоневський.

Це вже третій рік поспіль вручення нагород Антоновичів відбулась в Посольстві України. Тут варто згадати, що коли Фундація почала нагороджувати лавреатів, українського Посольства у Вашінґтоні (і ніде інше) ще не було. Ба більше – лавреатом другого року нагород був український поет Василь Стус, який тоді страждав у таборі суворого режиму в Пермській області Росії як політичний в’язень совєтської „тюрми народів“.

Церемонія нагородження того року відбулась у Ню-Йорку. Фундація вислала на адреси В. Стуса адвокатського листа з пропозицією покриття витрат на його подорож з родиною на церемонію вручення нагороди. Відповідь не надходила, але після кількакратних запитань адвокатської фірми з Москви прийшло повідомлення, що рекомендований лист був одержаний – не зазначаючи ким.

Лавреат нагороди Фундації Антоновичів 2011 року проф. А. Ґраціозі прибув до Вашінґтону з Риму, де він живе. „Андреа Ґраціозі, – сказав член журі Фундації проф. Роман Шпорлюк, – не тільки вивчає Україну, але він також має хист зацікавлювати своїх студентів займатись Україною і публікувати праці з української тематики“. Проф. А. Ґраціозі викладає в університеті історію і протягом шести років очолює Італійське товариство сучасної історії.

Приймаючи нагороду, проф. А. Ґраціозі пояснив, що після багатьох років студій він дійшов висновку, що неможливо вивчати Росію або Східню Европу, не вивчаючи України. Він сам починав свою наукову діяльність з російських досліджень. Ще коли Президентом України був Леонід Кучма, проф. А. Ґраціозі одержав український орден Ярослава Мудрого і мав його на лацкані свого піджака під час церемонії нагород Антоновичів.

Про проф. С. Кульчицького так висловилася Марта Богачевська-Хомяк, голова журі Фундації: „Він автор численних праць з історії України XX ст. та науковий керівник низки молодих адептів історичних наук. Протягом останніх десятиліть проф. Кульчицький став чи не найбільш обізнаним дослідником Голодомору в Україні. Його прискіпливі дослідження в архівних базах СССР і УРСР виявили беззаперечну реальність саме плянового Голодомору і довели ролю як Сталіна, так і його когортів в Україні, в прямому плянуванні того злочину“.

Нині керівниками Фундації Антоновичів є родичі фундаторів: д-р Ігор Воєвідка з Невади, д-р Андрій Левицький з Іллиною і юрист Роман Слоневський з Вірджинії.

Членами жюрі фундації є американські історики М. Богачевська-Хомяк і Р. Шпорлюк та літературознавець Тамара Гундорова, член-кореспондент Національної Академії Наук України.

30 YEARS

OF THE

OMELAN AND TATIANA ANTONOVYCH FOUNDATION AWARDS

1981 VASYL BARKA

1982 VASYL STUS
OREST SUBTELNY

1983 EMMA ANDIEVSKY
LINDA GORDON

1984 YURIY KOLOMYETS
MAHDALENA LASZLO-KUCIUK

1985 YURIY LAVRINENKO
DAVID SAUNDERS

1986 NATALIA LIVYTSKA-KHOLODNA
BOHDAN KRAWCHENKO

1987 LEONID PLYUSHCH
ROBERT CONQUEST

1988 HRYHORIY KOSTIUK
YURIY SHEVELOV
JOHN-PAUL HIMKA

1989 LINA KOSTENKO
MARTHA BOHACHEVSKY-CHOMIAK

1990 VALERIY SHEVCHUK
IVAN DZYUBA

1991 IVAN DRACH
BOHDAN HAVRYLYSHYN
ZBIGNIEW BRZEZINSKI

1992 VOLODYMYR DROZD
MYKHAYLO BRAYCHEVSKY
LITERATURNA UKRAYINA

1993 MYKOLA VINHRANOVSKY
YAROSLAV DASHKEVYCH
MYKOLA ZHULYNSKY

1994 YEVHEN HUTSALO
OLENA APANOVYCH

1995 ROMAN FEDORIV
MYKHAYLYNA KOTSYUBYNSKA
VYACHESLAV BRYUKHOVETSKY

1996 YURI MUSHKETYK
HRYHORIY LOHVYN
BOHDAN BOCIURKIW

1997 IHOR KALYNETS
DMYTRO STEPOVYK
IHOR ŠEVČENKO

1998 GEORGE S. N. LUCKYJ
YURIY BARABASH

1999 YURIY BADZIO
VIKTOR KORDUN

2000 ROMAN SZPORLUK
YURIY ANDRUKHOVYCH

2001 YURIY SHAPOVAL
YAROSLAV ISAYEVYCH
HRYHORIY HUSEYNOV

2002 MYKOLA RIABCHUK
ROMAN IVANYCHUK

2003 DMYTRO PAVLYCHKO
ANDRIY SODOMORA

2005 BORYS GUDZIAK

2006 YAROSLAV HRYCAK

2007 PAUL DZUL
GEORGE G. GRABOWICZ

2008 OKSANA ZABUZHKO
LUBOMYR WYNAR

2010 BOGUMIŁA BERDYCHOWSKA
ALEXANDRA HNATIUK

2011 ANDREA GRAZIOSI
STANISLAV KULCHYTSKY

BOARD OF DIRECTORS

THE OMELAN AND TATIANA ANTONOVYCH FOUNDATION IS A 501CS CHARITABLE ORGANIZATION

„Похоронки" перейшли до музею

У роки Другої світової війни до багатьох осель стали надходити повідомлення про загибель на фронті рідних, так звані „похоронки". Проте в Україні досі поіменно не порахували загиблих, достоту невідомо, хто де похований.

1995 року „похоронки" вперше потрапили до експозиції Національного музею історії війни. Тоді в Залі пам'яті розклали сповіщення про загибель чоловіків, які пішли на фронт з самих лишень Мельників на Черкащині. Овдовіло в селі 268 жінок.

Пошук „похоронок" продовжили, коли готували виставку „Втрачені роди України", присвячену матерям, які не дочекалися з війни п'ятьох, а то й більше синів.

Працівники музею виїздили до військових комісаріятів, шукаючи документи. На жаль, чимало з них уже й прочитати було складно, адже папери зберігали у підвалах, перев'язавши мотузкою. Ось тоді й виникла думка зібрати всі сповіщення про загибель, аби вивчити їх і зберегти для наступних поколінь.

На прохання музейників у комісаріятах не зважали, посилаючись на наказ міністерства оборони СРСР, згідно з яким „похоронки" мали тримати під грифом „таємно" протягом 75 років. Хоча Радянського Союзу вже не було, військовики стояли на своєму: „Не віддамо!".

У комісаріятах зберігалися оригінали сповіщень, що впродовж війни надходили з фронтів. Родини отримували „похоронки", які виписував місцевий комісар, керуючись цілою низкою спеціяльних інструкцій. Так, про військовополонених зазначав, що вони зникли безвісти, не вказували номера військової частини, де служив вояк, хоча оригінал містив таку інформацію, не вписували точне місце загибелі, називаючи тільки область.

Сповіщення про смерть офіцерів надсилали напряму в родину.

Через кожні 10 днів військові частини звітували про кількість загиблих у Головне управління з обліку втрат, надсилали сповіщення у військові комісаріяти, докладно описуючи обставини смерти чи зникнення бійців. Під час війни чотири рази змінювався порядок обліку втрат особового складу, кілька реорганізацій зазнали і органи, що реєстрували загиблих.

„Систему обліку було організовано так, що точно підрахувати втрати Червоної армії вже ніколи не вдасться, – розповіла завідувач відділу Національного музею історії війни 1941-1945 років Людмила Рибченко. – Особистими розпізнавальними знаками бійців були медальйони, однак, наприкінці 1942 року їх скасували. У воєнний час з території України мобілізували близько 7 млн. осіб. Скільки українців служило в Червоній армії ще до початку війни, достеменно невідомо, адже ці документи не пережили окупації. Станом на 22 червня 1941 року збройні сили СРСР налічували майже 6 млн. бійців і офіцерів, з них 3.3 млн. були зосереджені на західньому прикордонні.

Після війни з'ясувалося, що багатьох вояків немає ні серед загиблих, ні серед зниклих безвісти. Тож 1946 року розпочали кампанію подвірного опитування – складали списки тих, про чию долю не було жодних відомостей.

Новобранець міг загинути одразу після мобілізації. Новачків кидали в бій уже за першої нагоди, часто-густо взагалі без зброї в руках.

У 1942 році діюча армія дістала право самостійно мобілізовувати населення. Для цього мали створити мобільні призовні комісії. Проте найчастіше проводили набір за наказом командира військової частини, що зайняла село: забирали всіх, кому виповнилося 17 років. Якщо після кількох боїв новобранець залишався живий, його зараховували до особового складу, видавали обмундирування й зброю.

Услід за армією йшли працівники комісаріятів, ще раз „зачищаючи територію". Уночі села оточували зусібіч, ретельно обшукували хати. До нічних облав деколи залучали до 150 осіб, які виловлювали кілька чоловіків.

Поспіхом мобілізовані в 1943-1944 роках хлопці переважно загинули – найчастіше на території України й сусідньої Польщі. Особливо багато їх полягло, форсуючи Дніпро, де вони слугували живими мішенями для відволікання ворожого вогню.

У справах Вищедубечанського військового комісаріяту Київської області зберігся іменний список на 1,035 чоловіків, які загинули в жовтні-грудні 1943 року. Нерідко новобранці накладали головами, провоювавши тільки один день. Незважаючи на величезні людські втрати, навіть у 1945 році українці становили майже 70 відс. особового складу військ Першого й Другого Українських фронтів.

Міністер оборони України в 2005-2007 роках Анатолій Гриценко зобов'язав військові комісаріяти передати всі „похоронки" до Національного музею історії війни. Нині зібрано дані на майже 3 млн. українців, які після війни не повернулися додому. Справи продовжують надходити.

Оскільки держава не фінансує започаткованого проєкту з увічнення пам'яті загиблих, столичні музейники мусять покладатися на власні сили. Створили відділ, де обліковують і зшивають воєнні документи, поповнюють електронну базу даних. В актовій залі київські музейники розмістили короби з опрацьованими матеріялами.

Працівники музею не раз свідчили в суді, коли йшлося про усунення помилок у прізвищах колишніх воїнів. Деякі категорії громадян (інваліди дитинства, діти загиблих, що не створили власних сімей) мають право на соціяльні доплати у зв'язку з утратою годувальника, а тому шукають документи, які офіційно підтверджували б загибель батька.

Протягом семи місяців цього року до музею надійшло 814 запитів: на опрацювання кожного з них фахівці витрачають один до півтора місяця. Пошук здійснюють в електронних базах і у стосах паперових оригіналів. А ще є списки загиблих під час радянсько-польської кампанії й фінської війни. За словами Л. Рибченко, щороку вдається повернути із забуття імена більш як 100 вояків, про долю котрих родичі взагалі нічого не знали.

Архів не містить паперів на загиблих партизанів, підпільників і цивільних громадян. Годі шукати могилу, якщо в „похоронці" вказано: „Місце поховання – Чорне море" чи „Біля берізки навпроти дороги на Харків". Навіть маючи на руках документи про поховання воїна в певному населеному пункті, знайти його вкрай складно, адже прах подекуди не раз переносили.

Уперше маштабну акцію з перепоховання здійснили 1946 року, коли був наказ упорядкувати всі воєнні могили, що спричинило неабияку плутанину.

Нещодавно музейники віднайшли прізвища 86 невідомих вояків, чиї останки покояться на Пагорбі Слави в Черкасах. Загинули вони в грудні 1943 року й були поховані в братських могилах на території місцевого цукрового заводу. Пізніше з кількох розрізнених поховань воєнного часу зробили спільну могилу, яку 1967 року перенесли на Пагорб Слави. Оскільки списки похованих на цукровому заводі загубилися, їхніх прізвищ не викарбували на плитах новоствореного меморіялу. Тепер належить відновити справедливість.

У 1980-их роках працівники військових комісаріятів склали пашпорти на всі спільні могили. Зібрану інформацію частково надіслали до Москви, щось залишилося в місцевих комісаріятах. В Україні, на жаль, дотепер немає єдиного державного органу, який опікувався б обліком місць останнього прихистку воїнів Червоної армії, мав би повноваження уточнювати списки похованих.

Юрій Поташній,
Київ

Все глибше – про Маркіяна...

(Закінчення зі стор. 9)

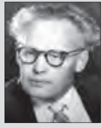
та небезпеку розбиття єдиного тіла українського народу, розділеного міждержавними кордонами.

Серед найважливіших мовознавчих поглядів М. Шашкевича доповідач коментував переконання щодо необхідности дотримання фонетичного правопису на основі гражданського шрифту. Наголошувалося на піднесенні М. Шашкевичем звукової форми мови перед способами її писемної фіксації, первинности мовних явищ у їхньому природному розвитку і вторинности їхнього граматичного опису. Мова також ішла про ролю усної народної творчости та фолклорних записів як джерела збагачення літературної мови, значення перекладу на українську мову вершинних зразків світового письменства тощо.

У другій частині доповіді д-р Панько запропонував спробу реконструкції поглядів М. Шашкевича на співвідношення назв літературних мов в епоху заснування „Руської трійці", зокрема назв „руський", „український", „російський", „церковно-слов'янський", „малоросійський" тощо.

Під час конференції у перервах між доповідями у лекційній залі на честь ювіляра звучала чудова „Веснівка" у виконанні Христини Карпевич під її власний фортепіянний акомпаніямент. Жвава дискусія, що розгорнулся після доповіді, відповіді на питання присутніх – все це ще довго хвилювало публіку, яка того вечора повністю заповнила лекційну залю.

Пресова група НТШ-А

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Грудень 2011 року, ч. 136

Вітаємо з Новим роком та святом Різдва!

Управа Фундації ім. Івана Багряного щиро вітає членів та жертводавців Фундації, редакторів, працівників та читачів газети „Свобода", провід та членство Українського Народного Союзу, представників Фундації в Україні Олександра Шугая в Києві, Олега Романчука в Львові, Петра Антоненка в Чернігові, Фіделя Сухоноса в Дніпропетровську, Леоніда Тому на Харківщині та всю українську громаду діаспори, увесь український народ з Новим 2012 роком та святом Різдва Христового й бажає Всім щастя, здоров'я й всього найкращого!

Де зберігаються видання та архіви Фундації ім. І. Багряного та її братніх організацій?

Під час Другої світової війни багато „остарбайтерів", які були примусово вивезені до Німеччини на працю, та родини, які були переслідувані, розкуркулені, голодували та були на засланні й не бажали далі жити в „комуністичному раю", залишили Україну. Після війни вони опинилися на території Австрії та Німеччини, в американській, англійській та французьких зонах.

Згідно з домовленістю між керівниками США, Англії та СРСР люди з східних та центральних областей України підлягали примусовій репатріяції на „родіну", в Радянський Союз.

Українці з Галичини та інших земель, що до 1939 року були під Польщею, та особи, що залишили Україну після Першої світової війни з урядом Української Народної Республіки, репатріяції не підлягали. Тому становище так званих українських „східняків" і „західняків" було різне. За „східняками" по всій Західній Німеччині полювали радянські офіцери разом з своїми союзниками, щоб забрати людей з Великої України до репатріяційних таборів. До „східняків" мали певне упередження й вихідці з західних областей України, члени та прихильники українських націоналістичних середовищ.

В обороні „східняків" проти примусової репатріяції та таборових перевірок виступив з брошурою „Чого я не хочу вертатися до СССР" Іван Багряний.

В Новім Ульмі, в 1945 році, почав виходити „східняцький" часопис „Українські вісті". Тоді було створено Українську Революційно-Демократичну Партію (УРДП), членами якої були вихідці з східних та центральних земель України.

В 1948-1952 роках відкрилися двері для багатьох на виїзд до США, Канади, Бельгії, Англії, Франції, Австралії та інших країн світу. В тих країнах, в 1950-их роках, вони створили Крайові комітети УРДП, а в США – Об'єднання українців революційно-демократичних переконань (ОУРДП). Старанням членів УРДП в США, а пізніше в інших країнах, постали Демократичне об'єднання бувших репресованих українців з-під совєтів (ДОБРУС) в США, Союз українців-жертв російсько-комуністичного терору (СУЖЕРО) в Канаді, Товариство прихильників УНР, Леґіон ім. Симона Петлюри та 1975 року – Фундація ім. Івана Багряного.

Їх старанням 18 липня 1950 року в Ню-Йорку було створено молодіжну організацію, що не належала ні до Пласту, ні до Спілки Української Молоді, Об'єднання демократичної української молоді (ОДУМ) та Товариство одумівських приятелів (ТОП).

Рівночасно зі створенням цих організацій появилися їхні газети, журнали, бюлетені, інформаційні листки та інші видання. За роки існування цих організацій, більшість з яких тепер припинили своє існування, бо їх членство відійшло в потойбічний світ, назбиралося багато архівів та різних річників їхніх видань.

Річники газет „Українські вісті", „Український Прометей", „Ми ще повернемось", журнали „Нові дні", „Молода Україна", „Наші позиції", „Наша боротьба" та „Штурм" вислані до Конґресової бібліотеки США у Вашінґтоні, до архіву Української Вільної Академії Наук (УВАН) в Ню-Йорку, до Українського національного музею в Чикаґо, до Ілинойського університету в Урбана-Шампейні, до Іміґраційно-історичного дослідницького центру при Мінесотському університеті, до Українського культурного і освітнього центру у Вініпезі, Манітоба, та інших архівних центрів у діяспорі.

Річники газет та журналів також вислано до Києво-Могилянської академії, Острозької академії, до Міжнародного центру освіти у Львові, до Державного архіву-музею в Києві, до музеїв Тараса Шевченка в Каневі та діяспори у Львові, до багатьох інших університетів, бібліотек та музеїв у Києві, Полтаві, Запоріжжі, Миколаєві, Одесі, Харкові, Охтирці, Сумах та інших містах України.

Фундація минулого року видала двотомник „Українські вісті" в Европі й Америці (1945-2000)" – бібліографічний показник змісту газети, в якому подано авторів та короткий зміст поміщених статтей. Ті книги вислано до Конґресової бібліотеки США у Вашінґтоні, до УВАН, Наукового Товариства ім. Шевченка та Ілинойського університету в Урбана-Шампейні.

Архіви – листування І. Багряного з Михайлом Воскобійником, Петром Волиняком, Мар'яном Дальнім, Анатолієм Юриняком, Федором Пігідом, Петром Шинкарем та багатьма іншими передано до УВАН в Ню-Йорку, а деяке листування – до Іміґраційно-історичного центру при Мінесотському університеті. Багато пропам'ятних значків, жетонів, летючок, програмок, квитків різних імпрез ОДУМ передано до музею Тараса Шевченка в Каневі.

Впродовж багатьох років філії ОДУМ на сході США влаштовували виховні та відпочинкові табори свого членства на оселі „Верховина", пізніше – на своїй оселі „Київ" в штаті Ню-Йорк, а загадні філії – в Мінесоті та на оселі ОДУМ „Україна" в Лондоні, Онтаріо, разом з одумівцями Канади. Навіть і цього року там відбувся табір виховників, відпочинку й бандуристів. Багато матеріялів з таборів ОДУМ у США і Канаді та з життя і праці філій у Філядельфії, Мінеаполісі, Чикаґо та інших зібрав в альбоми Юрій Криволап. Половину тих альбомів переслано в Державний архів-музей Києва, а 10 альбомів передано до Українського національного музею в Чикаґо, де також зберігається увесь архів філії ОДУМ Чикаґо за 55 років праці.

Олексій Коновал

Представили книжку Олега Романчука

ЛЬВІВ. – 3 жовтня в обласному Будинку вчителя відбулася презентація книжки Олега Романчука „У пошуках універсуму" за участю вчителів української мови та літератури области.

Редактор журналу „Універсум" О. Романчук розповів про свою книгу і журнал, зазначив, що проводив презентації у школах Львова. У дане видання увійшли статті, опубліковані у різних журналах та газетах за 20 останніх років. Письменник порушує актуальні проблеми розвитку сучасної України та її майбутнього. Часто цю книгу коментують люди в інтернет-виданнях, де друкувалися окремі розділи, зокрема в газеті „Українська правда".

У книзі є розділ, в якому показано творення Української держави в 1917-1921 роках, осмислюються лекції тогочасного державотворення, прослідковуються взаємини Росії та України тоді і тепер.

Автор опублікував у книзі також рецензію на книгу Василя Шкляра „Чорний ворон", де чітко показано, як історичні події проєктуються на сучасність. Книга викликала жваве зацікавлення у педагогів. Вони запропонували провести такі презентації у своїх школах.

Друга книга Петра Ротача „Полтавська Шевченкіяна"

В 2007 році відійшов у вічність Петро Ротач – відомий в Україні та за її межами письменник, публіцист, літературознавець і фольклорист. Він є автором багатьох книжок. В 1998 році в Полтаві вийшла друком його книга „Розвіяні по чужині – полтавці на еміґрації", яка містить відомості та світлини про полтавців трьох еміґраційних періодів.

В 2005 році вийшла друком його книга „Рядки за рядками, літа за літами", за фінансової підтримки Фундації ім. Івана Багряного. Вона містить його статті і розвідки переважно літературознавчого та історично-краєзнавчого змісту, мемуарні сторінки, поезії, автографи, фолкльор.

Ще за життя П. Ротач видав перший том „Полтавська Шевченкіяна", а вже по його смерті його дружина Алла й син Олександер подбали про вихід другого тому, який містить терміни, що починаються від літери „Л" до „Я". Словникові статті літери „С" упорядкував і доповнив новими номінаціями син Олександер.

В другому томі цієї енциклопедичної книги подаються відомості про перебування Т. Шевченка в Полтавській губернії в 1843-1859 роках.

Книга вийшла друком за сприяння Полтавської обласної ради та обласної державної адміністрації. Вступне слово написав академік Микола Жулинський.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи: 1,100 дол. – **Василь Стан** для журналу „Бористен" і газети „Літературна Україна", „Просвіти" та на видання книги Івана Дзюби; 1,000 дол. – **Володимир Могучий** – на видання бюлетеня „Наша Церква – Київський патріярхат"; 645 дол. – **Ольга і Антон Філімончуки** – для сиріт України; 350 дол. – **Петро Шаєнко** (з них 200 дол. на Фонд оборони української мови та 150 дол. – на потреби інваліда Наталки Ніколенко в Дніпропетровську); 100 дол. – **Петро Лагола** (з них 50 дол. – на видання книги Івана Дзюби).

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати пресовим органам, видавництвам, студентам та сиротам України, пересилати книги з діяспори до бібліотек України та розсилати книги, видані при допомозі Фундації, до бібліотек України.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:
Bahriany Foundation, 811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA.
Сторінку редагує Олексій Коновал.

Рейдерство – це ніщо інше, як бандитизм

Лідія Корсун
Спеціяльно для „Свободи“

Ця історія – на жаль, типова для сьогоднішньої України – відбулася в Автономній Республіці Крим, в курортному містечку Саки. І називається вона – рейдерство. Точніше слово для цього явища – бандитизм.

Що найбільше характеризує сьогоднішню владу в Україні? Цинічність. Вона проголошує демократичні цінності, говорить про „европейські стандарти демократії“, „гуманістичні принципи“, а робить все навпаки. Ось Юлію Тимошенко засудили за підписання угоди на газ за ціною, яка завдала збиток державі. В цей час діючий віце-прем'єр Андрій Клюєв, очоливши Комісію інвестиційних проєктів, виділяє державних понад 200 млн. грн. для свого власного підприємства – запорізького заводу напівпровідників.

В цей же самий час під егідою міністра Юрія Бойка (олігархічна група Дмитра Фірташа) куплено бурову вишку за ціну, вищу від світових на 150 млн. дол(!). Різниця пішла у кишені покупців. Тобто панує корупція на найвищому рівні. Всі, хто при владі, грабують країну, а головний ворог „ґаранта Конституції“, провідник опозиції хвора, страждає у в'язниці…

Подібних фактів – просто не злічити. Та ось подія з цього ж ряду, про яку я довідалася не з чуток, а таки з перших уст – про рейдерське загарбання державного підприємства „Сакський військовий клінічний санаторій ім . М. І . Пирогова“, яке сталося 30 вересня цього року.

Санаторій відомий не тільки в Саках, Криму, Україні, а й у світі. Йому 89 років. Оздоровниця, де лікували грязями з місцевого озера, виникла тут ще в 1837 році.

У 1945 році санаторій обслуговував керівників великих держав – учасників Ялтинської конференції. „Такого шпиталю немає навіть у Великобританії. Я обов'язково розкажу про нього нашій королеві“, – пообіцяла генеральному директорові цього санаторію Віталієві Устюжаниновї донька Вінстона Черчіля Мері Соамс, що відвідала цей санаторій кілька років тому.

За останні 10 років санаторій досягнув таких високих результатів, що експерти кваліфікують його як медично-лікувальний центр европейського рівня. З 2006 року санаторій, що був підпорядкований Міністерству оборони, переведений з бюджетного фінансування на госпрозрахунок і отримав статус державного підприємства. Тут відпочивають та лікуються кожен рік 16 тис. людей з 30 країн світу. Щорічний обіговий прибуток становить 118 млн. грн. (близько 15 млн. дол.) У 2010 році санаторій отримав звання "Підприємство року", а його директор Віталій Устюжанин – звання „Керівник року".

Прибутки, що з кожним роком збільшувалися і становили в 2010 році 17 млн. грн., санаторій витрачав на розширення і вдосконалення лікувально-діягностичної бази, придбання найсучаснішого медичного та лябораторного устаткування, на благоустрій території, підвищення платні медичним працівникам. Своїми досягненнями санаторій завдячує неймовірним зусиллям колективу (тут працює 815 осіб) на чолі з його керівником – менеджером нового типу, Заслуженим лікарем України, кандидатом медичних наук, полковником медичної служби запасу В. Устюжаниним (на посаді директора – з 2000 року).

Звичайно, як то в Україні тепер буває, цей ласий шматочок державної власности не міг не привернути увагу тих, хто піклується не про хворих людей, а лише про власне збагачення.

15 липня цього року міністер оборони України Михайло Єжель видав наказ ч. 415 про передання санаторію підприємству „Укрвійськкурорт“, що означало ліквідацію підприємства як юридичної особи та передання його фондів, обігових грошей і цінностей цій нікому невідомій маленькій компанії, в якій працює лише 30 осіб, в якій немає медиків і яка займається розповсюдженням санаторних путівок та торгівлею. Стало зрозуміло, що за „Укрвійськкурортом“ стоять впливові в українській владі люди.

Першим негайно відгукнувся на появу цього наказу Анатолій Гриценко – голова комітету Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони, голова партії „Громадська позиція“ , екс-міністер оборони. Він заявив, що такий крок – це фактично схема рейдерського загарбання санаторію.

За скасування наказу міністра оборони виступили голова Комітету Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова, голова Комітету з питань охорони здоров'я Тетяна Бахтєєва, голова Комітету в справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Цушкевич, міністерство економічного розвитку і навіть голова Верховної Ради Володимир Литвин.

Колектив санаторію в свою чергу звернувся в Господарський суд міста Києва з позовом скасувати наказ ч. 415, обґрунтувавши його незаконність. Суд 25 серпня призупинив дію наказу.

30 вересня, за п'ять днів до засідання Господарського суду, що мав вирішити долю санаторію, туди прибули представники кримської прокуратури, щоб зробити обшук в управлінні. Директор В. Устюжанин законно вимагав від них пред'явлення документів на обшук та присутности адвоката. Документів вони не пред'явили, тому працівники санаторію не дозволили їм увійти на територію.

Увечорі, коли директор В. Устюжанин йшов з праці додому, просто на вулиці невідомі люди скрутили йому руки, запхали в авто, відвезли в прокуратуру Київського району міста Симферопіль (столиця Автономної республіки Крим) і кинули в камеру попереднього ув'язнення – без пред'явлення документів на цей арешт.

Після цього в санаторії почався обшук та вилучення документів, які скидали в чорні мішки. Відключили телефони і комп'ютерний сервер, паралізувавши діяльність санаторію, в якому тоді лікувалися 700 осіб. Юриста підприємства Наталію Шкіль, за її словами, зухвало виштовхнули з території, понятих не представили. Обшук тривав до ранку 1 жовтня. А вдень почався обшук в будинку, де проживає родина В. Устюжанина. Зламали ворота, коли члени родини їх не відкривали, а коли донька спробувала потелефонувати, її скрутили і скинули зі східців. В протокол не внесли факту відсутности адвоката при обшуку та факту, що взяті документи не були описані. Це все – грубі процедурні порушення.

Подія в санаторії сколихнула медіапростір України. Ось лише пару заголовків, а подібних було декілька десятків: „Люди в масках посеред вулиці арештували директора санаторію“, „Керівника санаторію, який дуже зацікавив Єжеля, затримали“, „Влада поклала око на накращий санаторій“.

Подібна й реакція незалежних експертів:

Народний депутат України Андрій Сенченко: „Затримання директора санаторію так чи інакше пов'язано зі спробою перерозподілу власности. Саме зараз активно в це залучується Міністерство оборони. Я не розумію, для чого ліквідовувати санаторій та передавати його майно якомусь „Укрвійськкурорту“ – конторі, яка є лиш посередником з продажу путівок“.

Народний депутат України, колишній прокурор Криму Віктор Шемчук: „Устюжанин нікуди не ховався, до останнього дня працював на благо свого підприємства. Те, що в нього був конфлікт з міністром оборони, не підстава для обрання запобіжного заходу у вигляді перебування під вартою. Ніхто не встановив, хто з цих людей правий: міністер оборони, який діє в інтересах рейдерів або сам займається рейдерством, чи керівник держпідприємства, який зробив усе для того, щоб зберегти його для інвалідів“.

Рішення суду – утримувати В. Устюжанина під вартою.

5 жовтня Господарський суд у Києві відмовився визнати наказ ч. 415 недійсним. Відмовився, незважаючи на його незаконність.

11 жовтня відбулося засідання колегії суддів Апеляційного суду Криму. Біля стін будинку, де проходило засідання, зібралися ветерани війни в Афганістані, інваліди на візочках, з гаслами: „Свободу Устюжанинові!“, „Санаторій Пирогова давав нам здоров'я і сили!“.

Суд таки замінив запобіжний захід для В. Устюжанина з арешту на підписку про невиїзд і його передання на поруки колективу.

Але коли адвокати запитали, де тепер можна зустрітися з В. Устюжанином, судді розвели руками: В. Устюжанин зник.

Виявилося, що слідчі викрали його з камери попереднього ув'язнення і доставили в ізолятор прокуратури Криму. Наруга над заслуженою людиною триває. І хтось на владних верхах вже потирає руки: от-от санаторій ім. Пирогова перейде у приватну власність...

Саки – Ню-Йорк
22-23 листопада

1. „1991-ий...

(Закінчення зі стор. 5)

ше переконуюсь, що вони виконують ролю цього специфічного антиотрутного засобу, під впливом якого хворе українське суспільство має нарешті очиститися від отрути ординської моделі України.

Найголовніше – відкинути страх, байдужість і зневіру. Я зневажаю Віктора Ющенка не так за бездіяльність на посаді, як за те, що він продав українофобам шкіру вбитого Майданом Дракона. Відчуття, що все продається і всі бояться, – живильне середовище для неосталіністів. Тому вони так шаленіють, коли хтось має тверді переконання і під тиском погроз обирає не втечу, а тюрму.

У цьому контексті арешт Юлії Тимошенко, неможливість знищити її авторитет і відданість справі – початок кінця режиму.

Хоча, як кажуть математики, це — необхідна, але не достатня умова для відродження України. Наслідком її колоніяльного статусу впродовж століть стала схильність громади до простих розв'язань складних проблем, бажання перекласти відповідальність за зміни на вождів. Навіть вибух народної енергії в Помаранчевій революції змінив лише персони у владі, але мало змінив саме суспільство. Влучно писав про це есеїст Юрій Прохасько: „Повіривши в магію Майдану, ми подумали, що вона забезпечить нам рух, ніби вітер подув у вітрила, і човен помчить сам. А треба було гребти“.

Найголовнішим сьогодні (як і вчора) є не стільки особа провідника опозиції, скільки створення ефективної громадської контролі над роботою політиків. Европейська Україна починається з кожного. Це країна, де громадяни хочуть бути вільними і готові щоденно боротися за це з будь-якою владою...

Часи сліпої віри в яскравих вождів мають відійти в минуле, поступившись раціональному діялогові народу-працедавця і найманої команди реформаторів. Уже не досить демонструвати маразм і мегакорупцію влади В. Януковича. Потрібен конкретний, розписаний поквартально Плян евроремонту України, який об'єднана опозиція повинна запропонувати суспільству.

Звичайно, в цій програмі має бути і ствердження української ідентичности, політичних свобод, верховенства права, економічної конкуренції. Але я дуже хотів би, щоб базою для нашого евроремонту став не тільки валовий національний продукт, а й Валовий Національний Оптимізм, любов, щастя.

Україна на це заслуговує!

Лук'янівський слідчий
ізолятор у Києві, 16 серпня

Шановні володарі дитячого журналу „ВЕСЕЛКА“

Щоб завершити відкриту для загального користування підбірку Веселки на вебсайті Свободи (svoboda-news.com/veselka.shtml) нам не вистачає наступних чисел:

Рік	Число
1986	1, 12
1987	всі
1988	1, 9, 10, 11
1989	1, 4-10
1990	всі
1991	всі крім 10
1992	1, 6, 10, 11
1993	7, 8
1995	7-12

Якщо хтось має ці числа - просимо надіслати до редакції на адресу:

Svoboda, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

ФІЛАТЕЛІЯ

Поштові марки США в 2012 році

Поштова служба США оприлюднила тематичний плян випуску поштових марок в 2012 році. Зокрема буде продовжено серію марок на честь приєднання окремих штатів до Федерації, розпочату у 1935 році на честь 100-ліття штату Мишиґен. Цього разу марки буде присвячено штатам Ню-Мехіко і Арізона, які увійшли до США в 1912 році.

Вже став традиційним випуск марок теми „Любов". Цього року було випущено композицію з 10 марок – „Сад любови", а в наступному році з'явиться марка „Стрічка любови".

Історії США будуть присвячені марки „Війна 1812 року" з зображенням військового корабля „Конституція", а також бльок в пам'ять Громадянської війни 1862 року з зображенням битви за Ню-Орлінз і бою під Антієтамом, Мериленд. Цю серію розпочато цього року марками в пам'ять взяття батареї Пікета і бомбардування форту Самтер. Марки в пам'ять 150-річчя війни, у якій загинуло понад 600 тис. американців, випускатимуться впродовж п'яти років.

До історії можна віднести також зчіпку з двох марок до 100-річчя подарування містом Токіо столиці США 3,000 дерев японської вишні, які щороку квітнуть у Вашінґтоні.

На марках кількох серій будуть зображені видатні діячі культури, зокрема новатори хореографії на одній (з чотирьох марок зображено Ізадору Дункан, яка у 1923 році танцювала у Криму та Одесі), чотири марки з портретами кінорежисерів, марка на честь Едґара Райса Бероуза, який подарував людям леґенду про Тарзана.

Вийде вже 35-та марка серії „Чорна спадщина" з портретом видавця Джона Джонсона, який у 1982 році увійшов до числа найбагатших американців, 28-ма марка серії „Мистецтво літератури" до 159-річчя від дня народження письменника О. Генрі, а також бльок з 10 марок „Поети XX ст.", на якому зокрема буде вміщено портрет Йосифа Бродського, лавреата Нобелівської премії, а в СРСР – в'язня психічної лікарні і засланця. Поет прихильно ставився до України, називав себе „Йосипом з Бродів", але проголошення незалежности не сприйняв.

У площині спортивного життя передбачено випуск чотирьох марок на честь „Зірок бейсболу", стрічки з чотирьох марок про велосипедний спорт. Буде продовжено випуск марок серії „Скавтінґ" і пропаґанди здорового способу життя (марка „Здорове серце").

Серія марок „Прапори штатів" буде завершена двома стрічками мініятюр з прапорами штатів Тексас, Юта, Вермонт, Вірджінія, Вашінґтон, Вест Вірджінія, Висконсин, Вайомінґ, а також Вірджінських островів і США.

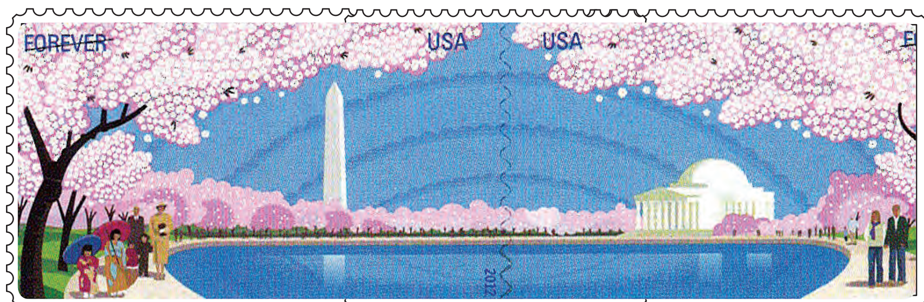
На поштовому бльоці „Краєвиди Землі" буде розміщено 15 марок, які покажуть краєвиди природи, аґрокультури і забудови міст, зроблені з літаків і з космосу.

Мистецтву буде присвячено марку серії „Американська скарбниця" на честь мистця Віліяма Джонсона з картиною „Квіти", яка зберігається в Музеї мистецтв „Смітсонія". Вийде вже друга стрічка з персонажами фільмів кіностудії „Дісней-Піксар". Цього разу тема випуску – „Вишли посмішку".

Пошта продовжує розпочатий у 1992 році випуск марок до початку Місячного року – тепер на честь року Дракона, який розпочнеться 23 січня. На марці зображено дракона, якого традиційно виносять на парадах представники азійських народів. А до Різдва і Нового року пошта готує казкову композицію з чотирьох марок з зображенням подорожі Санта-Клавса.

Докладніше про ці марки можна дізнатися на інтернет-сторінці: www.BeyondthePerf.com.

Левко Хмельковський

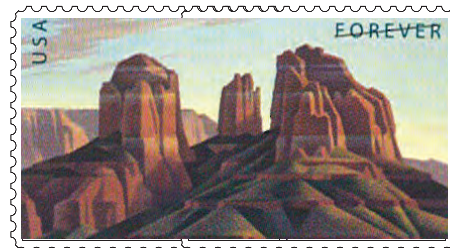
Зчіпка з двох марок до 100-річчя подарування містом Токіо столиці США 3,000 дерев японської вишні.

На марці – скавтінґ.

До Різдва і Нового року пошта готує композицію з чотирьох марок.

Марка на честь Арізони.

СПОРТ

„Чорноморська Січ" продовжує змагання в чемпіонаті Ню-Джерзі

„Чорноморська Січ" – „Ґоу Сакер" СК	– 1:2
„Чорноморська Січ" – „Перт-Амбой Портуґіз"	– 2:1

Завдяки сприятливій погоді продовжуються ігри чемпіонату супер-дивізії „Ґарден Стейт Ліґи Ню-Джерзі". В основному, це змагання, які були відкладені у зв'язку з серією ігор за Чашу штату. Зустріч з клюбом „Ґоу Сакер" „січовики" провели на виїзді при електричному освітленні 18 листопада.

Покищо українським футболістам не вдається перемогти у вечірніх змаганнях, навіть коли вони мають значну ігрову перевагу. Так сталося і цим разом. „Січовики" домінували в грі, але перемогу здобули господарі з вислідом 2:1.

До перерви вислід був 1:1, але наприкінці зустрічі суперники здобули свого переможнього ґоля. Єдиного ґоля для „Ч. Січі" здобув юний дебютант Роман Палилик.

4 грудня відбулась ще одна відкладена гра з португальським клюбом міста Перт-Амбой на площі у Саміті. Португальський клюб виступає в групі „Південь" супердивізії і досі посідав четверте місце в цій групі.

В складі дружини грають декілька досвідчених футболістів з Бразилії, тому нелегко з ними змагатися. Вони в першій половині здобули ведення 1:0, але в другій половині „січовики" перейняли ініціятиву і почали проводити швидкі рейди на ворота гостей.

На 65-ій хвилині Дмитро Терещук гарним стрілом вирівняв рахунок – 1:1. Через 10 хвилин він вдруге сильним стрілом послав м'яч у правий кут воріт суперників, воротар відбив його, але Данило Левицький усе ж вмістив його у ворота португальців. Вислід 2:1.

В групі „Північ" дружина „Чорноморська Січ" посідає четверте місце, маючи 16 забитих і 12 пропущених ґолів.

Склад „Чорноморської Січі": Олександер МакДоналд, Андрій Мандзій, Андрій Кудрик, Д. Терещук, Андрій Панас, Марко Гординський, Микола Куцина, Андрій Галь, Салія Кудеєрі, Роман Табачук, Анатолій Сен, Д. Левицький, Лаврентій Делявак, Стефан Колодій, Р. Палилик. Тренер – Богдан Куцина, управитель – Микола Гординський.

Чорноморська Січ" придбала нову посілість в Ню-Джерзі

28 листопада Управа Українського спортово-виховного товариства (УСВТ) „Чорноморська Січ" офіційно оформила придбання нової посілости в Рендолфі, Ню-Джерзі, майже за 500 тис. дол. Це – однородинний будинок в доброму стані та близько шести акрів землі. Поруч є можливість докуповувати більше землі, якщо виникла б потреба і були на це гроші.

Нова посілість служитиме спортовою базою для фізичної культури і спорту. УСВТ тепер в приміщенні Українського Американського Культурного Центру (УАКЦ) Ню-Джерзі наймає спортову залю, де проводить вишкільні програми з фізичної культури.

На будову цієї спортової залі УСВТ виділила 250 тис. дол. УСВТ далі буде міститься в УАКЦ у Випані, Ню-Джерзі, де взимку юнацтво січового осередку братиме участь у спортових вишкільних програмах.

Омелян Твардовський

Україна на футбольних полях Европи

Ліґа Чемпіонів:	АПОЕЛ - „Шахтар"	– 0:2
Ліга Европи:	„Сток Сіті" - „Динамо"	– 1:1
	„Металіст" - „Аустрія"	– 4:1
	„Ворскла" - „Копенгаґен"	– 1:1

• 6 грудня на Кіпрі, в Нікосії, в останній турі Ліґи чемпіонів Европи донецький „Шахтар" спромігся отримати свою першу перемогу в турнірі. У змаганні, яке вже нічого не вирішувало, „гірники" з рахунком 2:0 перемогли місцеву команду АПОЕЛ („Атлетікос Подосфайрікос Омілос Елінон Лефкосіяс"). Футбольний сезон в Европі „Шахтар" завершив безславно, посівши у групі останнє місце з п'ятьма точками.

• 1 грудня в Сток-он-Тренті, в Англії, київська команда „Динамо" зіграла з рахунком 1:1 з місцевою командою „Сток Сіті". Кияни повністю переграваи суперника у першій половині, проте у другій половині зустрічі своєю грою перекреслили всі сподівання на переможний результат. Після 40 років змагань британці вперше одразу вийшли в плей-оф. Команда „Динамо" в п'яти іграх Ліґи Европи спромоглася забити лише чотири м'ячі. І при цьому пропустила стільки ж. У підсумку „Динамо" з шістьма точками опинилося на третій сходинці групи „Е" і вже навряд чи зможе наздогнати інші команди.

• 30 листопада в Харкові команда „Металіст" перемогла команду „Аустрія" (Відень) з рахунком 4:1 і вийшла у плей-оф Ліґи Европи з першого місця в групі. „Металіст"" заздалегідь посів перше місце, і тепер буде мати перевагу під час жеребкування 1/16 фіналу.

• 30 листопада в Полтаві команда „Ворскла" в останній домашній грі сезону здобула першу точку в груповому турнірі Ліґи Европи, коли зіграла з рахунком 1:1 з командою „Копенгаґен". *(„Чемпіон")*

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ Свобода
☐ The Ukrainian Weekly

Ім’я і прізвище: ....
Число телефону: ....
Число Відділу (якщо член УНС): ....
СТАРА Адреса: ....
....
НОВА Адреса: ....
....

☑ На зміну адреси проситься долучити $1.00 ☑ Зміна триває 1-2 тижні

Зголошення присилати на адресу:
Svoboda/The Ukrainian Weekly, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Екзекутивний Комітет УНСоюзу, видавництво тижневників "Свобода" і "The Ukrainian Weekly" та адміністрація "Союзівки"

складають найкращі побажання первоієрархам українських церков, українським організаціям, членам УНСоюзу, управам відділів та окружних комітетів, переплатникам і читачам видань УНСоюзу, та українській громаді в діяспорі й Україні, з нагоди

Свят Різдва Христового і Нового Року!

Радісних Свят
Різдва Христового і
Щасливого Нового Року

родині, приятелям, знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
працівникам та всім секретарям Відділів

щиро бажають

СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА
КАЧАРАЇ з родиною

Радісних Свят
Різдва Христового і Щасливого Нового Року

членам Головного Уряду УНСоюзу, головам Округ,
секретарям Відділів, родині і приятелям
та всій українській громаді в діяспорі і Україні

бажає

МИХАЙЛО КОЗЮПА
з дружиною АННОЮ
і дітьми ТАТЯНОЮ і ДАНИЛОМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2012 РОКУ

родині, приятелям, знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу, Управам
Округ і Відділів та всім членам УНСоюзу

щиро бажають

ЕВГЕН і МАРІЙКА ОСЦІСЛАВСЬКІ
з мамою КСЕНЕЮ.

РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

родині, приятелям і знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
головам Округ і секретарям Відділів
та їхнім управам

щиро бажає

ХРИСТИНА Є. КОЗАК з родиною

З Різдвом Христовим
і Новим Роком
вітаємо дорогих
друзів і колег
радісною колядою
і щирими побажаннями
всього найкращого в 2012 році!

– Андрій, Рома, Маркіян і Павлусь
Гадзевичі

З ПРАЗНИКОМ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО

вітаю

родину, приятелів і членів Головного Уряду,
як також працівників Українського Народного Союзу
та видавництва „Свобода" і The Ukrainian Weekly

та бажаю

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

УЛЯНА ДЯЧУК

Родині, приятелям і знайомим

бажаємо

ВЕСЕЛИХ
ТА
ЩАСЛИВИХ СВЯТ

д-р ЮРІЙ та ОКСАНА ТРИТЯК
з дітьми
АРЕТОЮ і ЯРЕМІЄМ

У радісний час Різдва Христового
разом із сердечними побажаннями
вітаємо
нашу родину, друзів, і знайомих.

Хай в році новім,
При святому Різдві,
Всі мрії сповняться -
Давні й нові!
Як тим пастухам,
Хай Вам ангел щоднини
Приносить до дому
Приємні новини!

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Марта і Дарко Лиско

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ РОКОМ!

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

ЛЮБА ЛАПИЧАК-ЛЕСЬКО і МИХАЇЛ ЛЕСЬКО

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

бажають

ЛІДА І ОРЕСТ ЦЯПКА з родиною

З Різдвом Христовим
вітаємо щиро
Рідних, Приятелів і Знайомих,
а в Новому Році
бажаємо всього найкращого.
Христос Рождається !
НЕОНІЛЯ СОХАН і син ТАРАС

Христос Рождається!
Славіте Його!

Усім моїм приятелям і знайомим

бажаю

радісних Свят Різдва Христового
щасливого, здорового Нового Року

та обильних Божих ласк і успіхів у праці для добра України

МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКО

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

родині, приятелям, знайомим та пацієнтам

бажають

д-р МАРКО і д-р ЛЮДМИЛА ОЛЕСНИЦЬКІ з донями і сином та їхніми родинами.

Христос Родився! Славімо Його!

Щиросердечний привіт і побажання з нагоди Радісних Свят Рождества Христового та Щасливого Нового Року

родині тут і на Батьківщині, приятелям, шановним пацієнтам, знайомим та всему українському народові на рідних землях

пересилає

д-р ЛЮБОМИР ВОРОХ з дітьми синoм д-ром ЛЮБОСЛАВОМ донями АНДРЕЄЮ і ТАТЯНОЮ

Д-р ЯРОСЛАВ і ОЛЯ СТАВНИЧІ

вітають

РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ і ПАЦІЄНТІВ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

вітаємо

родину, приятелів і знайомих

д-р ЮРІЙ і ХРИСТЯ ДЕМИДОВИЧІ з сином д-ром АНДРІЄМ і донею ЛЕСЕЮ

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

РОДИНІ, КОЛЕҐАМ, ЗНАЙОМИМ і ПАЦІЄНТАМ

бажають

Дзвенислава і д-р Любомир Явні з родиною

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

ОЛЕГ і д-р АРІЯДНА ГОЛИНСЬКІ з донечками АЛЕКСОЮ і СОФІЙКОЮ та синами ЮЛІЯНОМ і МАРКІЯНОМ

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

родині, приятелям, пацієнтам і знайомим

бажають

д-р ОСТАП і ВІРА ТЕРШАКІВЦІ з родиною

Веселих і щасливих Свят Різдва Христового та Нового Року

бажають

рідним, приятелям і знайомим

д-р БОГДАН І БОГДАННА ХУДЬО

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ

в і т а є м о

РОДИНУ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ

ІГОР і НАТАЛКА ҐАВДЯКИ
з родиною

Радісних Свят
Різдва Христового
та
щасливого
Нового Року

РІДНИМ та ЗНАЙОМИМ

щиро бажає

ОКСАНА КУЗЬМАК
з родиною

РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ ТА КЛІЄНТАМ

бажають

ЗЕНЯ БРОЖИНА з чоловіком ЕВГЕНОМ
та дітьми ОЛЕСЕМ з дружиною ХРИСТЕЮ
і РОМАНОМ

Call: (732) 928-3792

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року!

Вельмишановним: Ректорові, Деканам, всім Професорам,
Студентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям
Фундації Українського Вільного Університету
Духовенству Українських Церков,
Установам, Молодечим і Студентським Організаціям
та всьому Українському Народові в Україні
і поза межами України

бажає

Управа Фундації Українського
Вільного Університету в США
з осідком у Ню-Йорку

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276 • Tel.: (212) 353-3029

ЩИРІ ВІТАННЯ

з нагоди

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ

з а с и л а ю т ь

д-р ПЕТРО ЛЕНЧУР
і д-р РУТА ЧОЛҐАН-ЛЕНЧУР

з дітьми

ХРИСТИНКОЮ,
КАТРУСЕЮ і ПЕТРИКОМ

Радісних Свят Різдва Христового
родині, приятелям і клієнтам
бажають
Марійка і Степан Дупляки з Родиною
та працівники

Established 1972

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012
973-574-8800
Computopr@aol.com

Вже 40 літ обслуговуємо українську громаду в США

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

б а ж а є

ВСІМ ЧЛЕНАМ НАШОЇ ГРОМАДИ

РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ДОБРОГО Й УСПІШНОГО
НОВОГО 2012 РОКУ

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Запрошуємо Вас
на нашії конференції й доповіді.

Нова радість стала..

Протоієрей Іван Лишик

Наближається Святе Різдво Ісуса Христа – велике й чудне свято, свято оновлення людства вірою в Єдиного Бога, в Його вселюдську любов і надію людини на спасіння.

З ласки Господньої знову будемо учасниками радісних Різдвяних настроїв; будемо прославляти Немовлятко Христа на зразок, як це робили ангельські хори і вифлеємські пастирі. Будемо наслідувати поклонятися Йому так, як це чинили мудреці Сходу дві тисячі з лишнім років тому. У Святвечір на службі Великого Повечір’я народ возвеличатиме Різдво піснею *“З нами Бог, розумійте народи, і покоряйтеся, бо з нами є Бог“*. Про цю подію було проспівано пророками століттями до Різдва.

Премилосердний Бог пообіцяв Авраамові (*Авраам це перший патріярх вибраного ізраїльського народу*), що пошле на світ одного могутнього, через якого всі народи будуть благословенні, й який обладу світу замінить на Божу правду. Господь промовляв до нас устами пророків, звіщаючи, що обіцяне спасіння настане. Але з того часу прийшло довго чекати на сповнення виялених людині Божих плянів.

Бог не дозволив, щоб людина, поглинувши в гріхах своїх, згубила свою душу. Він так полюбив людство, Своє творіння, що обіцяв послати нам Сина Свого, щоб усякий, хто повірить в Нього, не загинув, а мав життя вічне.

Цьому ж “Одному могутньому“ треба було родитися у Вифлеємі. Про це голосив пророк Михей (*700 р. до Христа*): *“А ти, Віфлеєме-Єфрате…із тебе Мені вийде Той, що буде Владика в Ізраїлі“* (гл. 5:1). Пророк Ісая сповіщав (гл. 7:14), що Він (*Месія-Христос*) воплотиться від жони, яка походить з роду Авраама і Давида, коли говорив:
“Ось Діва в утробі зачне, і Сина народить, і назвеш ім’я Йому: Еммануїл“ (Еммануїл значить “з нами Бог“).

Пророк Даниїл *(гл. 9:24-26)* за 490 років до Різдва передсказав не лише те, що Спаситель напевно зійде на землю, але також говорив про хресну смерть Христа і про зруйнування єрусалимського храму після Його смерти і воскресіння. Історія засвідчила, що все провіщене пророками сповнилося щодо йоти. Це статися мусило, бо так звелів Бог, щоб людство врешті-решт дочекалося порятунку через єдинородну і неповторну подію, яка з’єднала небо з землею під одним Господнім омофором – в Ісусі Христі.

Надія на сповнення Божої обітниці виповнювала дні життя багатьох поколінь юдеїв. Єврейські дівчата ждали з надією, щоб народити пророкуваного Месію. А слова пророка Ісаї: *“Ходімо та зберімось на Гору Господню до дому Якова, бо вийде із Сіону закон, і слово Господнє з Єрусалиму“* (гл. 2:3), євреї пояснювали собі, як обітницю Божу про заснування їм могутнього земського царства; Месія мав би стати їхнім царем.

Коли прийшла “повнота часу“ і пророкуваний день наближився, все було готове. Настала чиста ніч, тишина лягла в околиці Вифлеєму. Коли небо відчинилося і “Світло від Світла“ сходило на землю, сцена вже була уставлена в місці, де свого часу жив Єсей і син його Давид. Тут Давид був помазаний на царя Ізраїля; тут і Спаситель наш, Ісус Христос, народився й помазаний був істинним єлеєм – Святим Духом.

Світові об’явилося велике і святе чудо: народився Цар і Спаситель людства – Христос. Слово, що “було в Бога“, воплотилося від Святого Духа і Діви Марії. Він, взявши образ людини, зійшов, щоб очистити землю покритою гріхами і беззаконням.

Першими, що дізналися про це небесне диво, не були ні вельможі, ні первосвященики, ні книжники єврейські. Першими, що свідчили про це чудо були вбогі, скромні і чесні трудівники – пастирі. Їм першим ангел Божий сповістив про народження Месії.

Серед темної ночі Пречиста Марія в бідному вертепі у яскіні материнською любов’ю тулила, повивала і годувала своєю груддю Єдинородного Сина Божого, Царя світу і Бога нашого Ісуса Христа. Вона пізніше скаже: *“Я носила Дитя, Яке Мене носило…. Він освятив вас…. Приходьте до Нього всі у ваших потребах, і Він заспокоїть вас“*.

Ангельські хори радісно сповіщали світові в цю ніч піснею: *“Слава у вишніх Богу і на землі мир, над людьми Боже змилування“*. Пісня ця лунала по горах юдейських, а вони передавали одна одній цю радість, *“Бо з’явилась Божа благодать, що спасе всіх людей“* (Ап, Паво, *До Тита 2:11*).

Пастухи чули цю небесну музику, відчували щось незвичайного, незрозумілого. Це все бентежило і тривожило їх. Бо туди дійсно відбувалося щось дивне, непонятне, але при цьому гарне, радісне, чудесне. Людина не була в стані зрозуміти, що в цю ніч небесне життя у видимій картині перенеслося на землю - ангели діють з людьми, а люди виконують їхнє доручення. Сам Бог з’явився на землі, *“Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина“*. (Ап. Павло, *До филип’ян* 2:7). Друга особа Пресвятої Тройці, Ісус, дійсний Бог і дійсна Людина, прийшов до нас із небес.

Великою радістю вітано це чудо на небесах і на землі, бо тим Божим одкровенням покінчено було з законом прокляття. Настала нова епоха – епоха ЗАКОНУ ЛЮБОВІ. З того часу возсіється по світу слово Новозавтіньої (*Христової*) Церкви. Вона пояснить нам: *Пощо прийшов Господь на землю? Що Він приніс нам? Куди нас кличе? Для чого ми тут на землі? Чого Він очікує від нас?*

З Різдвом Христовим увійшли в світ нові поняття моральних і духовних вартостей, якими визначається біблійне вчення, що людина створена на Божий образ і Божу подобу. Бог через Христа виявив конечність любити, прощати провин один одному, визнавати власні гріхи. Звідти почалися наша віра, і мудрість, і мораль.

Відзначаймо побожно Різдво Христове, жиймо його святістю не лише в день цього торжества. Нехай же настрій і значення цього свята не спливають по поверхні наших душ та не обмежуються лише до короткотривалих Різдвяних настроїв, подарунків, що їх передають одні одним, до споживання виготовленої з цієї нагоди страви, до співання колядок та комерційної активності.

Благаймо Господа просвітити і укріпити нас світлом Його євангелії, щоб з вітанням один одного: “Христос Рождається – Славімо Його“ ніжною радістю відгукнулися наші серця та збагатились любов’ю до Бога, до світу, до ближнього, до життя, до Христової Церкви.

Христос Рождається ! Славімо Його !

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ
у ЗСА

складає наші
найщиріші вітання та побажання
благословенних і радісних свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
НОВОГО РОКУ

Ієрархам Українських Церков, Проводам всіх Українських Організацій в діяспорі і в Україні, Відділам та Членкам УЗХ, і всім Членкам СФУЖУ, Українській Громаді та всім Жертводавцям і Добродіям.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ – СЛАВІМ ЙОГО!

5-ий Курінь УПС і 23-ій Курінь УСП

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ

вітає

Блаженнішого Емеритованого Верховного Архиєпископа, Главу УГКЦ Патріярха Святослава Шевчука, о. Ректора А. Чировського, о. Лева Ґолдейда, члена Курії Василіян, о. Івана Хміля в Україні, Пластові Проводи, усе Пластове Братство в Україні та в діяспорі, всіх братчиків нашого славного Загону з родинами та увесь український нарід

і бажає

Веселих і Радісних Свят та Щасливого Нового Року

ГЕНЕРАЛЬНА СТАРШИНА

Запрошуємо на Вечорниці ЧК
з презентацією дебютанток

11 лютого 2012 р.
Sheraton Meadowlands
2 Meadowlands Plaza, E. Rutheford, NJ 07073
(201) 896-0500
www.sheraton.com/meadowlands

ПЛАСТ – УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ в США

З радісним празником Різдва Христового

Крайова Пластова Старшина в Америці

вітає

Начального Пластуна, проводи Головної Пластової Ради і Головної Пластової Булави, Крайову Пластову Старшину в Україні та в усіх країнах, де діє Пласт.
Рівнож вітаємо усіх пластунів, розкинених по світі, та весь український народ на рідних землях і в діяспорі.

Нехай зоря, що над Вертепом сяє
Ваші серця любов'ю зігріває!
Добра і миру Вам!
і світу всьому!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА США

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ В НЮ-ЙОРКУ

бажає

своїм членам, фундаторам, добродіям, жертводавцям, Начальному Пластунові, пластовим проводам, проводам Пласт-Прияту, пластункам і пластунам та всій українській громаді

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ДИРЕКЦІЯ

Христос Родився! Славімо Його!

Ласкаво запрошуємо всіх вірних взяти участь у наступних Святкових Богослуженнях

Українська Католицька Церква
Святого Архистратига Михаїла
о. Роман Пітула, Адміністратор
1700 BROOKS BOULEVARD
HILLSBOROUGH, NEW JERSEY 08844
тел. (до приходства): 908.526.9195 Факс: 908.725.2370
тел. (до о. пароха): 908.725.5089
E-mail: stmichaelucc@yahoo.com
Web-site: www.stmichaelukrcathchurch.org

24-ого грудня Навечіря Різдва Христового
9:00 веч. Велике Повечіря – Great Compline (укр.)
10:00 веч. Служба Божа (анг.)

25-ого грудня – Різдво Христове
11:00 рано Служба Божа (укр.)

26-ого грудня – Собор Пресвятої Богородиці
8:30 рано Служба Божа (укр.)

27-ого грудня – Свято Святого Первомученика Стефана
8:30 рано Служба Божа (урк.)

6-ого січня – Свято Богоявлення Господнього (Йордан)
8:30 рано Служба Божа (укр.) і Велике Водосвяття

7-ого січня – Різдво Христове (за Юліянським календарем)
8:30 рано Служба Божа (урк.)

Українська Католицька Церква Різдва Божої Матері
о. Роман Пітула, Адміністратор
80 Livingston Avenue
New Brunswick, New Jersey 08901
Тел: 732.246.1516 Тел: (до приходства): 908.526.9195
Факс: 908.725.2370 Тел: (до о. пароха): 908.725.5089
E-mail: nativitybvmucc@yahoo.com

25-ого грудня Різдво Христове
7:45 рано Велике Повечіря (укр.)
8:30 рано Служба Божа (укр.)

26-ого грудня – Собор Пресвятої Богородиці
10:30 рано Служба Божа (укр.)

27-ого грудня – Свято Святого Первомученика Стефана
10:30 рано Служба Божа (укр.)

6-ого січня – Свято Богоявлення Господнього (Йордан)
11:00 рано Служба Божа (укр.) і Велике Водосвяття

7-ого січня – Різдво Христове (за Юліянським календарем)
10:30 рано Служба Божа (урк.)

Українська Католицька Церква Св. Миколая
о. Петро Зварич, парох
P.O. Box 162 – Route 46
Great Meadows, New Jersey 07838
Тел: 610.252.4266 Факс: 610.252.8533

24-ого грудня Навечіря Різдва Христового
6:00 веч. Служба Божа

25-ого грудня – Різдво Христове
8:30 рано Служба Божа

26-ого грудня – Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа

27-ого грудня – Свято Святого Первомученика Стефана
9:00 рано Служба Божа

Українська Католицька Церква св. Івана Хрестителя
о. митрофорний протопресвітер Роман Мірчук
60 North Jefferson Road
Whippany, New Jersey 07981
973-887-3616:
Email: fatherroman@optonline.net

Свят-Вечір, 24 грудня:
9:00 веч. - Велике Повечер'я
10:00 веч. - Служба Божа (укр.)

Різдво Христове, 25 грудня:
8:30 рано - Служба Божа (анг.)
10:00 рано - Служба Божа (укр.)

Богоявління (Йордан), 6 січня:
9:00 рано - Служба Божа і Велике Водосвяття
7:00 веч. - Служба Божа і Велике Водосвяття

Українська Католицька Церква
Святого Володимира Великого
о. Йосиф Шупа, парох
309 Grier Avenue, Elizabeth, New Jersey 07202
Тел: 908.352-8823 Факс: 908.352.7648
Email: St.VladimirChurch@verizon.net

24-ого грудня, Навечіря Різдва Христового
8:30 веч. Велике Повечіря (процесія з дітьми)
Служба Божа (анг.)

25-ого грудня, Різдво Христове
10:00 рано Служба Божа (укр.)

26-ого грудня, Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа (укр.)

1-ого січня – Новий Рік
10:00 рано Служба Божа

5-ого січня – Навечіря Свята Йордану
7:00 веч. Служба Божа (анг.) і Водосвяття

6-ого січня – Йордан
9:00 рано Служба Божа (укр.) і Водосвяття

Українська Католицька Церква Св. Миколая
о. Андрій Дудькевич, парох
60 Holdsworth Court
Passaic, New Jersey 07055
Тел: 973-471-9727 Факс: 973-471-4714
Website: www.stnicholasucc.org

24-ого грудня Навечіря Різдва Христового
10:00 веч. Велике Повечіря
10:30 веч. Служба Божа

25-ого грудня – Різдво Христове
8:30 рано Служба Божа (анг.)
10:30 рано Служба Божа

26-ого грудня – Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа

27-ого грудня – Святого Первомученика Стефана
9:00 рано Служба Божа

6-ого січня, 2012 – Йордан
9:00 рано Служба Божа
6:00 веч. Служба Божа

Українська Католицька Церква Успіння Божої Матері
о. Іван Турик, парох, о. диякон Павло Макар
684 Alta Vista Place, Perth Amboy, New Jersey 08861
Parish website: assumptioncatholicchurch.net
Email: assumptionchurch@verizon.net

24-ого грудня - Навечіря Різдва Христового
4:00 по пол. Служба Божа (для дітей)
9:30 веч. Велике Повечіря
10:00 веч. Служба Божа (анг.)

25-ого грудня – Різдво Христове
9:00 рано Служба Божа (укр.)
11:30 рано Служба Божа (анг.)

26-ого грудня – Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа

27-ого грудня – Святого Первомученика Стефана
9:00 рано Служба Божа

31-ого січня – Навечіря Нового Року
5:00 по пол. Служба Божа

1-ого січня, 2012 – Новий Рік
9:00 рано Служба Божа (укр.)
11:30 рано Служба Божа (анг.)

5-ого січня – Навечіря Свята Йордану
7:00 веч. Служба Божа і Водосвяття (анг.)

6-ого січня – Йордан
9:00 рано Служба Божа і Водосвячення (укр.)

7-ого січня – Різдво Христове (старий календар)
10:00 рано Служба Божа (укр.)
5:00 веч. Служба Божа (анг.)

15-ого січня, 2012
10:00 рано Служба Божа (укр. і анг.) Святочний Концерт - Вертеп по Службі Божій

Українська Католицька Церква Святого Миколая
о. Олександер Думенко, Парох
801 Carmel Rd. Millville, NJ 08322
Тел: 856-825-4826 або 732-505-6053
Email: o.oleksandr@yahoo.com

24-ого грудня, Навечіря Різдва Христового
7:30 веч. Велике Повечіря
8:00 веч. Служба Божа

31-ого січня – Навечіря Нового Року
4:00 по пол. Служба Божа

5-ого січня – Свято Богоявлення Господнього (Йордан)
4:00 по пол. Служба Божа і Водосвяття

Українська Католицька Церква Святого
Первомученика Стефана
о. Олександер Думенко, Парох
1344 White Oak Bottom Road,
Toms River, New Jersey 08755
Тел: 732.505.6053
Тел. на замовлення пирогів: 732.505-6293
Email: o.oleksandr@yahoo.com
website: www.ststephenchurch.us

25-ого грудня, Різдво Христове
8:45 рано Служба Божа (анг.)
10:00 рано Служба Божа (укр.)

26-ого грудня, Собор Пресвятої Богородиці
10:00 рано Служба Божа (укр.і анг.)

27-ого грудня, Свято Первомученика Стефана (Храмове Свято)
10:00 рано Служба Божа (укр. і анг.)

1-ого січня, 2012 – Новий Рік
8:45 рано Служба Божа (анг.)
10:00 рано Служба Божа (укр.)

6-ого січня, 2012 – Йордан
10:00 рано Служба Божа (укр. і анг.) і Велике Водосвяття

7-ого січня, 2012 – Різдво Христове (старий календар)
10:00 рано Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Церква
Святих Апостолів Петра і Павла
о. Василь Путера, парох
30 Bentley Avenue, Jersey City, New Jersey 07304
Тел: 201.432.3122 Факс: 201.432.0111

24-ого грудня – Навечіря Різдва Христового
10:00 веч. Велике Повечіря
10:30 веч. Служба Божа

25-ого грудня – Різдво Христове
11:00 рано Служба Божа

6-ого січня – Йордан
9:00 рано Служба Божа і Водосвяття

Українська Католицька Церква Успіння Божої Матері
о. Василь Путера, парох
30 East 25th Street, P.O. Box 260
Bayonne, New Jersey 07002
Served by: Ss. Peter and Paul Church, Jersey City, NJ
Tel: 201.432.3122 Fax: 201.432.0111

25-ого грудня – Різдво Христове
8:30 рано Велике Повечіря
9:00 рано Служба Божа

6-ого січня - Йордан
11:00 рано Служба Божа і Водосвяття

Українська Католицька Церква Непорочного Зачаття Божої Матері
о. Йосиф Шупа, парох
Bloy Street & Liberty Avenue, Hillside, New Jersey 07205
Тел: 908.352-8823 Факс: 908.352.7648
Email: ICUkrainianCatholic@yahoo.com
Website: www.byzcath.org/ImmaculateConception

24-ого грудня, Навечіря Різдва Христового
4:00 по пол. Велике Повечіря (процесія з дітьми)
Служба Божа (анг.)

25-ого грудня, Різдво Христове
8:45 рано Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Церква
Священомученика Йосафата
о. Володимир Попик, Адміністратор
1195 Deutz Avenue, Trenton, New Jersey 08611
Тел: 609.695-3771 Факс: 609.815.0232

24-ого грудня, Навечіря Різдва Христового
9:00 веч. Велике Повечіря
10:00 веч. Служба Божа

25-ого грудня, Різдво Христове
10:00 рано Служба Божа

26-ого грудня, Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа
6:00 веч. Служба Божа

27-ого грудня, Свято св. Стефана – Первомученика
9:00 рано Служба Божа

1-ого січня – Новий Рік
10:00 рано Служба Божа

6-ого січня – Йордан
9:00 рано Служба Божа і Водосвяття

29-ого січня – 'ПРОСФОРА'
12:00 по пол. в парафіяльному Залі

Українська Католицька Церква Святого Духа
о. Петро Зварич, парох
315 Fourth Street, West Easton, Pennsylvania 18042
Тел: 610.252.4266 Факс: 610.252.8533

24-ого грудня Навечіря Різдва Христового
8:30 веч. Служба Божа

25-ого грудня – Різдво Христове
11:00 рано Служба Божа

26-ого грудня – Собор Пресвятої Богородиці
11:00 рано Служба Божа

27-ого грудня – Свято Святого Первомученика Стефана
11:00 рано Служба Божа

Українська Католицька Церква св. Павла
о. Василь Колопельник
79 Cherry Lane, Ramsey, New Jersey 07446
Tel: 845-238-8936

Різдво Христове, 25 грудня:
12:00 по пол. - Служба Божа

Українська Католицька Святого Івана Хрестителя
о. Леонід Малков, парох
719 Sanford Avenue, Newark, New Jersey 07106
Тел: 973.371-1356 Факс: 973.416.0085
Website: www.stjohn-nj.com

24-ого грудня, Навечіря Різдва Христового (ПІСТ)
10:00 рано Служба Божа (укр.)
5:00 по пол. Служба Божа (анг.)
10:00 веч. Велике Повечіря, Коляди і Сповіді
11:00 веч. Служба Божа (укр.)

25-ого грудня, Різдво Христове
8:00 рано Служба Божа (анг.)
9:30 рано Служба Божа (укр.)
11:30 рано Служба Божа (укр.)

26-ого грудня, Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа (укр.)
7:00 веч. Служба Божа (укр.)

27-ого грудня, Свято Первомученика Стефана
9:00 рано Служба Божа (укр.)
7:00 веч. Служба Божа (укр.)

31-ого грудня, Навечіря Нового Року
7:45 рано Служба Божа (укр.)
4:00 по пол. Служба Божа (анг.)

1-ого січня, 2012 – Новий Рік
8:00 рано Служба Божа (анг.)
9:30 рано Служба Божа (укр.)
11:30 рано Служба Божа (укр.)

5-ого січня – Навечіря Свята Йордану
9:00 рано Служба Божа (укр.) і Мале Водосвяття

6-ого січня – Йордан
8:00 рано Служба Божа (анг.)
9:30 рано Служба Божа (укр.) й Урочисте Водосвяття

7-ого січня – Різдво Христове (старий календар)
9:00 рано Служба Божа (укр.)
5:00 веч. Служба Божа (анг.)

19-ого січня – Йордан (старий календар)
9:00 рано Служба Божа (укр.) і Урочисте Водосвяття
7:00 веч. Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Церква Покрова Божої Матері
о. Василь Владика, Адміністратор
719 Roosevelt Avenue, Carteret, New Jersey
Тел/Факс: 732.366-2156

24-ого грудня – Навечіря Різдва Христового
9:00 веч. Велике Повечіря
Служба Божа

25-ого грудня – Різдво Христове
10:30 рано Служба Божа

З Різдвом Христовим
та
Новим Роком!

Всім шановним колишнім студентам
Зальцбуржанської та Міттенвальдської гімназій,
радісних свят, погідного настрою та всіх Божих благодатей!

бажає

Управа Зальцбуржанської та Міттенвальдської Гімназій

Хай Бог береже Вас від болю й тривоги
Щоб світлі стелились Вам всюди дороги
Щоб друзі Ваш дім не минали,
Ніколи в житті щоб не знали біди
І діти щоб Вас шанували!

До наступної зустрічі,

17-го вересня 2012 р.

Христос Родився, Славімо Його!

Головна Управа „Самопоміч“
Об'єднання Українців в Америці

вітає

Відділи і все членство
з наступаючими Святами

і бажає

Веселих Свят
Різдва Христового
та
щасливого і повного успіхів
Нового Року

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Дирекція ОУА

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажає

ВІРА ЗАПУТОВИЧ

Hillsdale, NJ

Веселих Свят
і
Щасливого Нового
2012 Року

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажає

БОГДАН СМОЛИНСЬКИЙ
з родиною

Український Конґресовий
Комітет Америки

бажає Вам та Вашим родинам

Веселих Різдвяних Свят

та

Щасливого Нового Року

Христос Рождається!
Славімо Його!

Ukrainian Congress Committee
of America
203 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel.: (212) 228-6840
E-mail: ucca@ucca.org; Website:www.ucca.

Ukrainian National Informataion
Service
311 Massachusetts Ave., NE
Washington, DC 20002
Tel.: (202) 547-0018
E-mail: unis@ucca.org

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ 2012 РОКОМ

Щиро вітаємо український народ, ієрархів, духовенство, мирян українських національних традиційних церков, національно патріотичних партій, членів і прихильників наших та ідеологічно споріднених націоналістичних організацій, об'єднаних у Світовій Координаційній Раді ІСНО, зокрема Українське Національне Об'єднання Канади і Братні Організації, Організацію Державного Відродження України в США і БО, Товариство Українців у Бразилії і БО, Українське Товариство „Відродження" в Арґентині і БО, Об'єднання Українців у Великій Британії і БО, Українську національну Єдність у Франції, Українську Службу в Німеччині, всіх наших членів і прихильників в Австралії, Австрії, Парагваю, Литві, Польщі, Чехії, Словаччині, Болгарії, Румунії, Швейцарії, Бельгії, Голяндії, Хорватії, Ґрузії, Росії. Вітаємо всіх патріотів України зі світлим святом

Різдва Христового і Новим 2012 роком.

У ці радісні дні зичимо Вам, Вашим родинам і всьому українському народу здоров'я, щастя, добра, нових успіхів і досягнень у Новому році.

Ми віримо, що в Новому Році Ісус Христос і Божа Мати принесуть всім нам нові сили і наснагу в нашій праці та боротьбі за здійснення Української Національної Ідеї – розбудову Української Самостійної Соборної Держави, де всі українці будуть жити щасливо, заможно, гідно.

Христос Рождається! – Славімо Його!

Об'єднання Українських Націоналістів (державників)
Молодіжне крило ОУН (д)
Українське Жіноче Об'єднання ім. Басараб і О. Теліги в Україні
Українська Стрілецька Громада в Україні

Дорогі друзі!
Дорога українська громадо!

Від імені колективу Постійного представництва України при Організації Об'єднаних Націй та від себе особисто сердечно вітаю Вас і Ваші родини з Різдвом Христовим і Новим роком!

Щиро бажаю всім українським родинам на американських теренах міцного здоров'я, щастя, злагоди й добра. Нехай чарівні новорічні дзвони щастям ллються у Ваші оселі. Нехай яскрава Різдвяна Зірка осяє шлях, наповнить Ваші домівки радістю, принесе мир і любов.

Хай новий 2012 рік стане для нашої рідної України роком миру, процвітання та нових завершень. З Вашою допомогою і підтримкою, я певний, ми зможемо досягти цих високих завдань.

Звертаюся до Вас зі словами глибокої вдячности за незмінну увагу до діяльности українських дипломатів в ООН, за дієву допомогу і за мудру пораду, які нам вельми допомагають у щоденній праці.

То ж нехай світлі Різдвяні і Новорічні свята наповнять Ваші серця радістю й теплом, благословлять миром і любов'ю на многії щасливії літа.

З глибокою повагою
і побажаннями всіх благ
і веселих свят

Юрій Сергеєв, Посол, Постійний
представник України при ООН

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

вітає усіх Українців світу

з Різдвом Христовим, Роком Новим та Святим Йорданом
галицькою колядою:

...Ой дай Боже!
Нехай вас віншує сам Господь з неба,
Сам Господь з неба, Його вам треба.
Нехай вас віншує щастям, здоров'ям,
Щастям здоров'ям, многа літами.
Многа літами з цими святами
Та цілим родом та довгим віком
З Різдва до Різдва многії літа!"
Христос Рождається! Славіте Його!

– А. Синитар

ВЕСЕЛИХ СВЯТ, ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

За УПРАВУ,
Марія Шкамбара
голова СФУЖО

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
CONGRESO MUNDIAL UCRANIO

145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8 Z 5X8 CANADA
TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250
E-MAIL: congress@look.ca • INTERNET: ukrainianworldcongress.org

РІЗДВЯНЕ ПРИВІТАННЯ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ

Світовий Конґрес Українців щиро вітає Ієрархів і Душпастирів усіх українських Церков та українців в Україні і діяспорі зі світлим Різдвом Христовим та з Новим 2012 роком.

Різдво Христове є одним із найвеличніших свят для всього християнського світу. Віра у Бога століттями згуртовувала український народ, нагадувала про обов'язки жити за Божими заповідями та за основами християнської моралі, а також допомагала вистояти в боротьбі за вільне і гідне життя. У цей день, що кожен з нас пов'язує з Пресвятою Марією та з новонародженим Ісусом, з дзвінкою колядою, та з різдвяними віншуваннями, ми збираємося разом, щоб уславити Господа, подякувати Йому за дари та попросити ласки для себе і своїх родин. Не забудьмо у ці дні і наших братів та сестер в Україні і помолімося за те, щоб наша батьківська держава подолала всі нинішні негаразди та розвивалась як справді українська, демократича, европейська держава.

Нехай же новонароджений Син Божий дарує всім Вам своє благословіння та всілякі милості і щедроти, а наступаючий Новий 2012 рік принесе мир, злагоду і достаток кожній українській родині.

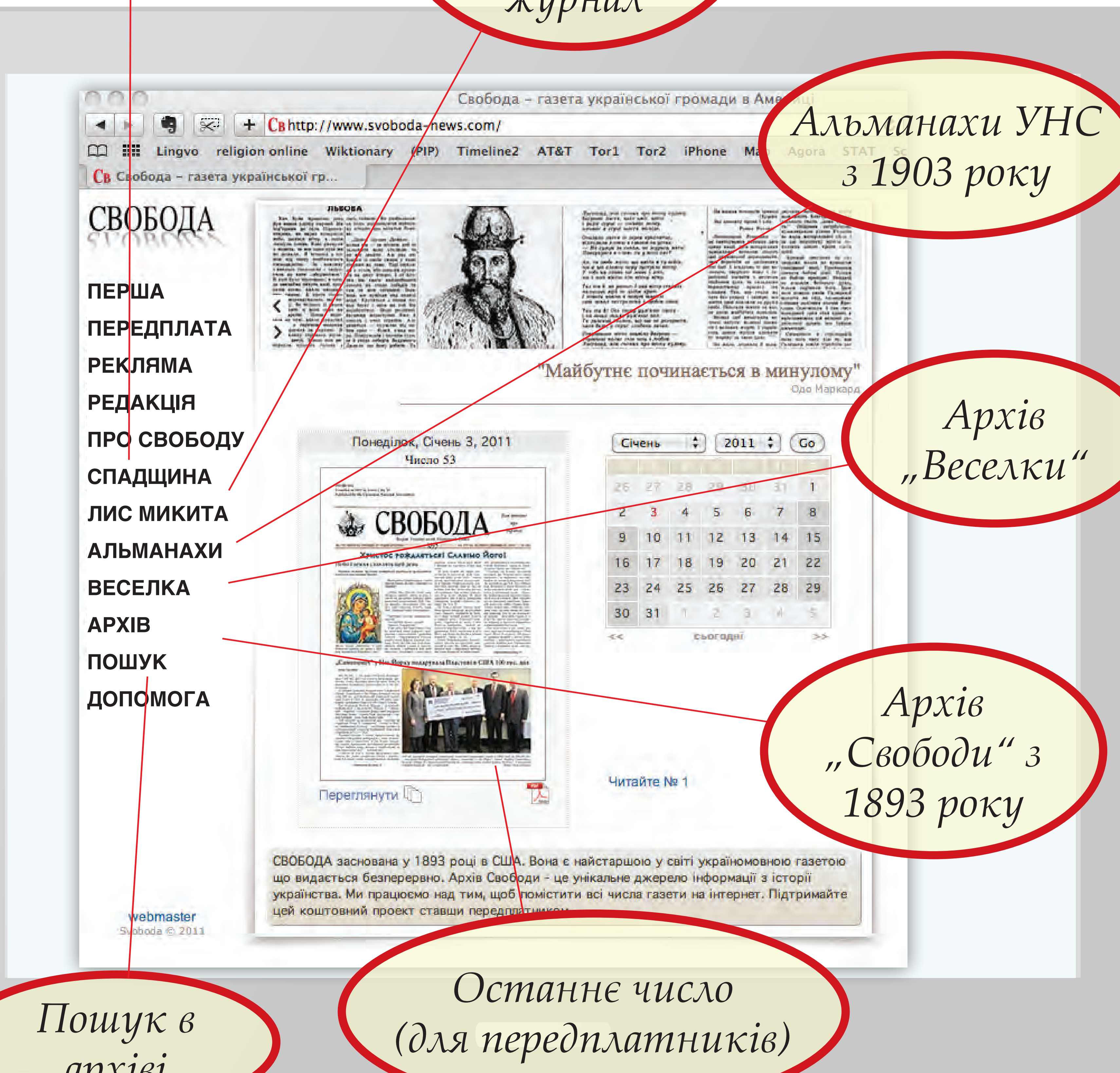
Христос родився! Славімо його!

Світовий Конґрес Українців

Евген Чолій — Президент
Стефан Романів — Генеральний секретар

Користуйтеся електронним архівом „Свободи“

www.svoboda-news.com

Тільки передплатники „Свободи“ мають повний доступ до останніх чисел газети, до історичних альманахів УНС, та дитячого журналу „Веселка“.
ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

Історичні архіви „Свободи“ відкриті для вільного користування завдяки спонзорам електронного архіву: кредитівка „Самопоміч“ в Н.Й., наукове товариство ім. Шевченка в Н.Й., кредитівка „Самопоміч“ в Чикаґо, фундація „Спадщина“ 1-го щадничого федерального банку, фундація імени Івана Багряного, анонімний доброчинець, Федеральна кредитова кооператива СУМА в Йонкерсі, Н.Й.

Ділимося сумною вісткою, що у Wethersfield (Hartford) CT., на 83-му році життя, 17 листопада 2011 р. відійшов на Вічну Ватру

св. п.

пл. сен. дов. ОРЕСТ КУЗЬМА

Лісовий Архид. „Шайба“

нар. 8 грудня 1928 р. у селі Хватів, біля Олеська на Львівщині в родині учителя.

Член юнацтва ОУН від 1942 р., зв’язковий підпілля до літа 1942 р., коли родина виїхала на еміґрацію.

Член Пласту від 1946 р. у Західній Німеччині, де в 1949 р. закінчив ґімназію. В 1950 р. переїхав до США і замешкав у Гартфорді, де був впорядником гуртка юнаків, Станичним, співорганізатором пластових таборів і голова ОТК „Бобрівка“ та багато інших функцій. Студіював в Hillard College, де одержав Bachelor of Science in Business. Працював в Aetna Life & Casualty Co. та був Президентом кредитівки Самопоміч у Гартфорді. Був активний в різних хорах в Гартфорді. Написав спомини „Дорогою мойого життя“.

Член Великого Племени „Лісових Чортів“ від 1950 р. Число Реєстру 117. В 1953-54 рр. був Калитником Молодої Фамілії. Відзначений Золотим і Срібним Арідником за непересічну діяльність у Пласті та громаді.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 22 листопада 2011 р. Похований на St. John’s Cemetery, Glastonbury, CT.

Засилаємо наші глибокі вислови співчуття дружині Оксані та дітям і внукам.

В пам’ять Покійного родина просить складати пожертви на:
Ukrainian Catholic Education Foundation (фонд Ginger Orphanage)
Plast Ukrainian Scouting Org. KPS-USA
St. Michael’s Ukrainian Catholic Church (Hartford).

Пам’ять про нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій Премудрості, в Таїнствах Творця усього видимого і невидимого він – вічний.

III Курінь УСП і УПС „Лісові Чорти“

Подяка

На 89 році життя, 13 серпня 2011 року, відійшов на Вічну Ватру наш найдорожчий муж, тато і дзядзьо

св. п.

пл. сен. кер. Ігор Король

Бурлака - „Папірчик”

Інженер, громадський діяч, пластовий провідник.

Складаємо особливу подяку Отцеві Романові Гикавому, що востанньо передав Ігореві благодать Божу, надаючи в шпиталі Таїнство Єлеопомазання. Складаємо щиру подяку парохові Української католицької церкви Непорочного Зачаття в Гемтремк, Мишиген, Отцеві і Ігуменові Данилові Шайковському за відправлення усіх похоронних відправ.

Особливо вдячні за відправлення похоронних відправ на цвинтарі Holy Sepulchre Catholic Cemetery, де покійний Ігор був похований в родинному гробівці Перецьких, де також спочиває його мама Ірина з Потучків Король. Складаємо найсердечнішу подяку родині, пластовим друзям, Бурлакам та їхнім родинам, приятелям і знайомим, що приїхали зблизька і здалека на похоронні відправи, щоб своєю присутністю гідно вшанувати пам’ять нашого Ігоря.

Дякуємо представникам організацій і установ за вислови співчуття та за незабутні прощальні промови в похоронному заведенні, на тризні, і на цвинтарі. Дякуємо всім за квіти, вінки, співчуття, молитви, пожертви на Служби Божі та пожертви в пам’ять нашого найдорожчого Ігоря.

Пласт – Дітройт	2,295.00 дол.
Пласт – Фонд „Бурлацька Полонина”	2,300.00 дол.
Пласт – Фонд „Сокіл”	100.00 дол.
Українська Католицька Церква Непорочного Зачаття Restoration Fund	1,115.00 дол.
Українська католицька школа Непорочного Зачаття	455.00 дол.
Українська оселя „Діброва”	50.00 дол.
Фонд Семинаристів в Ураїні	10.00 дол.
Родина	1,110.00 дол.
Разом	7,435.00 дол.

дружина – Стефа
син – Олесь, дружина Вікторія і діти Павло і Леся
донька – Марта і діти Олесь і Стефця

Ділимося з рідними, приятелями і знайомими сумною вісткою про те, що в понеділок, 12 грудня 2011 р. у Бруклині, Н. Й. померла

св. п.

ОЛЬГА ЗАЦУХНА

з дому БОЙКО

Нар. 1921 р. у Бережанах.

Після першої совєтської окупації Галичини у 1939 р., родину Бойків енкаведисти вивезли у Казахстан. По закінченні Другої світової війни їх репатріювали до Польщі. Олі вдалося одержати візу до Канади, де в Торонто проживав її стрийко д-р Осип Бойко з родиною. По якомусь часі Оля поселилася на постійно у місті Ню-Йорку, де вийшла заміж за відомого громадсько-політичного діяча Миколу Зацухного. Деякий час працювала в канцелярії Крайової Пластової Старшини в США.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 13 грудня в похоронному заведенні Яреми на 7-ій вулиці в Ню-Йорку.

Похорон відбувся в середу, 14 грудня 2011 р. на Українському православному цвинтарі св. Андрія у South Bound Brook, NJ, де Оля спочила у могилі біля свого покійного чоловіка Миколи.

Залишені у смутку:

двоюрідна сестра	– Оля Ференцевич-Чмола з родиною
двоюрідний брат	– Роман Ференцевич з родиною
двоюрідна братова	– Христина Волицька- Ференцевич з родиною
стриєчні сестри	– Таня Бойко-Мельник з родиною
	– Дана Бойко-Пендзей з чоловіком.

Вічна Її пам’ять!

Ділимось сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 9 листопада 2011 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність, прийнявши св. Тайни наш найдорожчий і незабутній МУЖ і БАТЬКО

св. п.

БОГДАН РОГОВСЬКИЙ

нар. 1 липня 1927 р., Виженка, Буковина.

Дякуємо отцям душпастирям за похоронні відправи, які відбулися 15 листопада 2011 р. в катедрі св. о. Миколая в Чикаґо, а відтак на цвинтарі св. о Миколая.

В глибокому смутку залишилися:

дружина	– Віра Лукомська-Роговська
син	– Ярополк з дружиною Сонею
брат	– Карпо Роговський
племінниці	– Мотря Роговська-Васілеску з родиною
	– Олеся Руснак-Чехут з мужем Ярославом
	– Богданна Шаріф з родиною
	– Лариса Роговська-Гейвард з мужем Джеймсом і дітьми
племінники	– Данило Стрілецький з родиною
	– Нестор Роговський з дружиною Тобі і сином Данилом
	– Ігор Роговський з сином Олегом
	– Борис Будний

ближча і дальша родина в Укрaні й США.

Вічна Йому пам’ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу,
10 грудня 2011 р. у Пармі, Огайо,
відійшла до свого Творця
наша найдорожча
МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ і СЕСТРА

св. п.

МАРІЯ ЕМІЛІЯ (ЛЮНЯ) ГІРНЯК
з ВАЛЬНИЦЬКИХ

ПАРАСТАС відбувся в четвер, 15 грудня 2011 р. в Holowchak Funeral Home. Похоронні Відправи відбулися в п'ятницю, 16 грудня 2011 р. в катедрі св. Йосафата і на кладовищі св. Андрія у Пармі.

У глибокому смутку залишилися

дочки – Христина Раковська з мужем Яремою
– Марта Воєвідка з мужем Ігорем
внуки – Марко Раковський з дружиною Катрусею і дітьми Данилом, Софією та Миколою
– Корнило Раковський з дружиною Танею і дітьми Ніною і Лукою
– Кость Воєвідка з дружиною Танею і сином Романом
брат – Ігор Вальницький з дружиною Вірою і родиною
похресник – о. Марко Гірняк з дружиною Анною і родиною
сестрінки – Ксеня Кузьмич з родиною
– Роман Боднарук з дружиною Іванкою та родиною
– Омелян, Іван, Стефан Боднаруки з родинами
– Оля Дрогомирецька з мужем Юрієм та родиною.

Вічна Її пам'ять!

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці повідомляє своїх членів та
громаду, що 4 грудня 2011 р. відійшла
з цього світу член-кореспондент НТШ-А,
журналіст, письменниця, редактор „Нашого Життя"

св. п.

УЛЯНА СТАРОСОЛЬСЬКА

нар. 31 березня 1912 р. у Львові.

З 1940 до 1946 рр. перебувала на засланні, мешкала у Польщі, переїхала до США в 1967 р. Співробітниця журналів „Нова Хата", „Господарсько-Кооперативний Часопис" (1937-39) та „На сліді" (1936-39); з 1972 р. редактор журналу Союзу Українок Америки „Наше Життя".

Автор книги спогадів про заслання „Розкажу вам про Казахстан" (1969).

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Їй пам'ять!

Управа НТШ в Америці

З глибоким жалем повідомляємо, що 23 листопада 2011 р.
відійшов на вічний спочинок наш найдорожчий
Муж, Батько і Дідусь

св. п.

інж. ДМИТРО ОДРИНА

В глибокому смутку залишені:

дружина – Ніна
сини – Віктор з дружиною Реджіною
– Петро з дружиною Даною
– Мішуня з дружиною Мішел
внуки – Кристофер, Джастин, Мадісон, Махвелл, Чарлізе
та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
буде відправлена СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
2 січня 2012 р. о год. 10-ій ранку
в Українській православній церкві св. Андрія в Норт-Порті, Фла.

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ УПС
„Ті, що греблі рвуть"

ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього
відійшла на Вічну Ватру у неділю, 4 грудня 2011 р.

св. п.
пл. сен. дов.

УЛЯНА СТАРОСОЛЬСЬКА

довголітня членка куреня та станиці в Ню-Йорку,
довголітня редакторка „Нашого Життя"
Союзу Українок Америки,
член-кореспондент Наукового Товариства ім. Шевченка,
автор, громадська діячка.

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття родині.

Провід куреня „Ті, що греблі рвуть".

Ділимося сумною вісткою, що 26 листопада 2011 р.
відійшла на Вічну Ватру

св. п.

пл. сен. УЛЯНА ГЛИНСЬКА
з дому ЦЯПКА

Членка та одна із співзасновниць куреня
„Чорноморські Хвилі".

Висловлюємо глибоке співчуття
близькій та дальшій родині Покійної.

Вічна Їй пам'ять!

40-ий курінь УПС „Чорноморські Хвилі".

Доброго Вітру!

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
ВІДХОДУ У БОЖУ ВІЧНІСТЪ
НАШОГО НАЙДОРОЖЧОГО І НЕЗАБУТНЪОГО
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

св. п.

МАРІЯНА ЦЬОЛКА

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ У ЦЕРКВАХ:

25 грудня о год. 8:30 ранку в церкві св. Миколая в Passaic, N.J.

25 грудня в церкві св. Трійці у Львові.

25 грудня в церкві св. Миколая на Аскольдовій могилі у Києві.

ПРО МОЛИТВИ ЗА СПОКІЙ ДУШІ ПОКІЙНОГО ПРОСЯТЪ:

дружина Надія
донька Наталка з мужем Тарасом
син Ярема з дружиною Катрусею
внуки Микола і Дам'ян.